

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 22 май 2018 г.
(OR. en)

9057/18

Междуетноститутитионетно дотсит:
2016/0362 (COD)

EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Делегациите
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за покриване на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Директива 98/26/ЕО, Директива 2002/47/ЕО, Директива 2012/30/ЕС, Директива 2011/35/ЕС, Директива 2005/56/ЕО, Директива 2004/25/ЕО и Директива 2007/36/ЕО — <i>Компромисен текст на председателството</i>

Приложено се изпраца на делегациите компромисен текст на председателството по посоченото по-горе предложение, което да бъде представено на Съвета на 25 май 2018 г.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за покриване на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Директива 98/26/ЕО, Директива 2002/47/ЕО, Директива 2012/30/ЕС, Директива 2011/35/ЕС, Директива 2005/56/ЕО, Директива 2004/25/ЕО и Директива 2007/36/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

¹ ОВ С [...], [...], стр. [...].

² ОВ С [...], [...], стр. [...].

като имат предвид, че:

- (1) Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договореностите относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“) на 9 ноември 2015 г., които бяха приети от Г-20 през ноември 2015 г. Предназначението на стандарта за ОКПЗ е да се гарантира, че глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани в рамката на Съюза глобални системно значими институции (Г-СЗИ), разполагат с необходимия капацитет за покриване на загуби и рекапитализация, който да способства да се гарантира, че по време на реструктуриране и непосредствено след него може да продължи изпълнението на критичните функции, без да се излагат на риск средствата на данъкоплатците (публични средства) или финансовата стабилност. В съобщението си от 24 ноември 2015 г.³ Комисията пое ангажимент да изготви законодателно предложение до края на 2016 г., така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде приложен в рамките на договорения на международно равнище краен срок през 2019 г.

³ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Към завършването на банковия съюз“, 24.11.2015 г., COM(2015) 587 final.

- (2) Прилагането на стандарта за ОКПЗ в рамките на Съюза трябва да вземе предвид специфичното за институцията минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), приложимо за всички институции от Съюза, както е определено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁴. Тъй като целта на ОКПЗ и МИПЗ е една и съща, а именно да се гарантира достатъчен капацитет на институциите от Съюза за покриване на загуби и за рекапитализация, двете изисквания следва да бъдат взаимно допълващи се елементи на една обща рамка. В оперативно отношение Комисията предложи хармонизираното минимално равнище на стандарта за ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ („минималното изискване за целите на ОКПЗ“) да се въведе в законодателството на Съюза чрез изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013⁵, докато специфичното за институцията допълнително изискване по отношение на Г-СЗИ и специфичното изискване за институциите, които не са Г-СЗИ, представляващо минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, следва да се въведе чрез конкретни изменения на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014⁶. Съответните разпоредби на настоящата директива относно капацитета за покриване на загуби и рекапитализация на институциите следва да се прилагат по последователен начин успоредно с разпоредбите в посочените по-горе законодателни актове и в Директива 2013/36/ЕС⁷.

⁴ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

⁵ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁶ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

⁷ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

- (3) Липсата на хармонизирани правила на Съюза относно прилагането на стандарта за ОКПЗ в рамките на Съюза би довела до допълнителни разходи за институциите и до правна несигурност и би затруднила прилагането на инструмента за споделяне на загуби от трансграничните институции. Липсата на хармонизирани правила на Съюза води и до нарушаване на конкуренцията на вътрешния пазар поради това, че разходите на институциите, свързани със спазването на съществуващите изисквания и стандарта за ОКПЗ, може да се различават значително в рамките на Съюза. Следователно е необходимо тези пречки пред функционирането на вътрешния пазар да бъдат отстранени и да се предотврати нарушаването на конкуренцията, произтичащо от липсата на хармонизирани правила на Съюза за прилагането на стандарта за ОКПЗ. Ето защо подходящото правно основание за настоящата директива е член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), тълкуван в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз.
- (4) В съответствие със стандарта за ОКПЗ Директива 2014/59/ЕС следва да продължи да включва както стратегията за реструктуриране с една входна точка, така и стратегията с множество входни точки. При стратегията с една входна точка се реструктурира само един субект от групата, обикновено предприятието майка, докато другите субекти от групата, обикновено оперативни дъщерни предприятия, не се реструктурират, но техните загуби и нуждите от рекапитализация се насочват към предприятието, което се реструктурира. При стратегията с множество входни точки може да се реструктурира повече от един субект от групата. За да се приложи ефективно желаната стратегия за реструктуриране, е важно да се определят ясно субектите, които ще бъдат реструктурирани („субекти за реструктуриране“), т.е. спрямо които могат да бъдат приложени действия по реструктуриране, заедно с дъщерните предприятия, които принадлежат към тях („групи за реструктуриране“). Това е важно и за да се определи равнището, на което финансовите предприятия следва да прилагат правилата относно капацитета за покриване на загуби и рекапитализация. Поради това е необходимо да се въведат понятията „субект за реструктуриране“ и „група за реструктуриране“, а Директива 2014/59/ЕС да се измени по отношение на планирането на реструктурирането на групи, за да се въведе изрично задължение за органите за реструктуриране да определят субектите и групите за реструктуриране в рамките на групата и да преценяват последиците от всички планирани действия в рамките на групата с оглед на нейното ефективно реструктуриране.

- (5) Държавите членки следва да гарантират, че институциите разполагат с достатъчен капацитет за покриване на загуби и рекапитализация, за да се гарантира безпрепятствено и бързо покриване на загуби и рекапитализация при минимално въздействие върху финансовата стабилност и данъкоплатците. Това следва да бъде постигнато чрез спазването от институциите на специфично за институцията минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), както е предвидено в Директива 2014/59/ЕС.
- (6) За да се приведат в съответствие знаменателите, измерващи капацитета за покриване на загуби и рекапитализация на институциите, със знаменателите, предвидени в стандарта за ОКПЗ, МИПЗ следва да бъде изразено като процент от общия размер на рисковата експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж на съответната институция.
- (7) Критериите за приемливост на задълженията за споделяне на загуби за целите на МИПЗ следва да бъдат максимално съобразени с установените в Регламент (ЕС) № 575/2013 критерии по отношение на минималното изискване за целите на ОКПЗ в съответствие с допълнителните корекции и изисквания, въведени с настоящата директива. По-специално, някои дългови инструменти с дериватни характеристики, като например някои структурирани облигации, следва да се считат за приемливи с оглед спазването на МИПЗ, доколкото са с фиксирана или нарастваща предварително известна главница, платима на падежа, а с деривата е свързана само допълнителна възвращаемост, зависеща от референтния актив. При такъв размер на главницата тези инструменти следва да бъдат с изключително висок капацитет за покриване на загуби и да бъдат лесни за използване за целите на споделянето на загуби при реструктуриране.

(8) Обхватът на задълженията, които се използват за спазването на МИПЗ, по принцип включва всички задължения, произтичащи от вземания в резултат на обикновени необезпечени кредитори (задължения, които не са подчинен дълг), освен ако тези задължения не отговарят на специфични критерии за приемливост, определени в настоящата директива. За да се подобри възможността за реструктуриране на институциите чрез ефективно използване на инструмента за споделяне на загуби, органите за реструктуриране следва да могат да изискват МИПЗ да се спазва посредством подчинени задължения, по-специално когато има ясни индикации, че участващите в споделянето на загубите кредитори вероятно ще понесат загуби при реструктурирането, които ще надхвърлят потенциалните загуби при несъстоятелност. Органите за реструктуриране следва да оценят необходимостта да се изисква от институциите да спазват МИПЗ посредством подчинени задължения, когато размерът на задълженията, изключени от прилагането на инструмента за споделяне на загуби, достигне определен праг в рамките на клас от задължения, който включва приемливи задължения във връзка с МИПЗ. Изискването за спазване на МИПЗ посредством подчинени задължения следва да се налага до степента, необходима, за да се избегне при реструктурирането кредиторите да понесат по-високи загуби, отколкото при несъстоятелност. Изискването за подчиненост на дълговите инструменти, отправено от органите за реструктуриране по отношение на МИПЗ, не следва да засяга възможността за частично спазване на минималното изискване за целите на ОКПЗ посредством дългови инструменти, които не са подчинен дълг, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 и съобразно възможностите, предвидени в стандарта за ОКПЗ. За субекти за реструктуриране от Г-СЗИ или банки от най-висок ред с активи на групата за реструктуриране над 100 милиарда евро и, по преценка, въз основа на определени критерии и предвид преобладаването на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране, ограничения достъп до капиталовите пазари за приемливите задължения и разчитането, че базовият собствен капитал от първи ред ще спазва МИПЗ, органите за реструктуриране следва да могат да изискват част от МИПЗ, равна на нивото на поемане на загуби и рекапитализация, посочено в член 37, параграф 10 и член 44, параграф 5 от Директива 2014/59/ЕС, да се спазва чрез подчинени задължения и собствен капитал, включително собствения капитал, използван с цел изпълнение на комбинираното изискване за капиталов буфер, посочено в Директива 2013/36/ЕС.

По искане на субект за реструктуриране, органите за реструктуриране следва да могат да намалят това изискване до границата, която представлява частта от намалението, възможно съгласно член 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 във връзка с минималното изискване за целите на ОКПЗ, определено в същия регламент. В съответствие с принципа на пропорционалност, правомощието да изискват изпълнението на МИПЗ посредством подчинени задължения може да се упражнява от органите за реструктуриране, доколкото общото равнище на изисквана подчиненост под формата на собствен капитал и елементи на приемливи задължения поради задължението на институциите да се съобразяват с ОКПЗ, МИПЗ и, когато е приложимо, комбинираното изискване за буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС не надвишава по-високата от следните стойности: равнището на поемане на загуби и рекапитализация, посочено в член 37, параграф 10 и член 44, параграф 5 от Директива 2014/59/ЕС, или формулата, основана на пруденциалните изисквания по стълб 1 и стълб 2 и комбинираното изискване за капиталов буфер.

- (9) МИПЗ следва да даде възможност на институциите да поемат загубите, които се очакват при реструктурирането или в момента, в който загубят икономическата си жизнеспособност, според случая, и да се рекапитализират след изпълнението на действията, предвидени в плана за реструктуриране и реструктурирането на групата за реструктуриране. Въз основа на избраната от тях стратегия за реструктуриране органите за реструктуриране следва да обосноват наложеното равнище на МИПЗ и следва да го преразгледат без излишно забавяне, така че да се отчетат всички промени в равнището на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС. Това равнище следва да се състои от сбора на размера на очакваните при реструктурирането загуби, съответстващи на капиталовите изисквания на институцията, и размера на рекапитализацията, който позволява на институцията след реструктурирането или след упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване да изпълни необходимите капиталови изисквания, за да има право да продължи да упражнява дейността си съгласно избраната стратегия за реструктуриране. МИПЗ следва да бъде изразено като процент от мярката за общата рискова експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж, а институциите следва да спазват равнищата, произтичащи и от двете мерки. Органът за реструктуриране следва да адаптира размера на рекапитализацията надолу или нагоре с оглед на промените, произтичащи от действията, предвидени в плана за реструктуриране. Органът за реструктуриране следва също така да е в състояние да увеличи размера на рекапитализацията, за да осигури достатъчно пазарно доверие в институцията след изпълнението на действията, предвидени в плана за реструктуриране. Изискваното равнище на буфера на пазарното доверие следва да даде възможност на институцията да продължи да отговаря на условията за лицензиране в продължение на подходящ период от време, включително чрез възможността да покрие разходите, свързани с промяната на дейността си след реструктурирането, и да поддържа достатъчно пазарно доверие. Буферът на пазарното доверие следва да бъде определен чрез позоваване на част от комбинираното изискване за капиталов буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС. Органите за реструктуриране следва да коригират надолу равнището на буфера на пазарното доверие, ако по-ниското ниво е достатъчно за осигуряването на достатъчно пазарно доверие, или следва да коригират това равнище нагоре, когато е необходимо по-високо равнище, с което да се гарантира, че след действията, предвидени в плана за реструктуриране, субектът продължава да отговаря на условията за неговото лицензиране в продължение на подходящ период от време и да поддържа достатъчно пазарно доверие.

- (9a) В съответствие с Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията органите за реструктуриране следва да разгледат инвеститорската база на инструментите на МИПЗ на отделната институция. Ако значителна част от инструментите на МИПЗ на институцията се държат от инвеститори на дребно, които може да не са получили подходящо указване на съответните рискове, това може само по себе си да представлява потенциална пречка пред възможността за реструктуриране. В същото време, ако голяма част от инструментите на МИПЗ на институцията се държат от други институции, систематичният характер на обезценяването или преобразуването може също да представлява потенциална пречка пред възможността за реструктуриране. Ако даден орган за реструктуриране установи пречка пред възможността за реструктуриране поради размера и естеството на определена инвеститорска база, той може да препоръча на институцията да предприеме действия спрямо тази пречка. В същото време националното право във всеки случай може да ограничи продажбата и пускането на пазара на определени инструменти за определени инвеститори.
- (10) За да се подобри възможността за реструктуриране, органите за реструктуриране следва да могат да налагат специфично за институцията МИПЗ за Г-СЗИ в допълнение към минималното изискване за целите на ОКПЗ, определено в Регламент (ЕС) № 575/2013. Това специфично за институцията МИПЗ следва да бъде налагано единствено когато минималното изискване за целите на ОКПЗ не е достатъчно за покриване на загубите и за рекапитализация на Г-СЗИ в рамките на избраната стратегия за реструктуриране.
- (11) Когато определят равнището на МИПЗ, органите за реструктуриране следва да имат предвид какво е системното значение на институцията, както и потенциалните неблагоприятни последици от нейната несъстоятелност за финансовата стабилност. Те следва да вземат предвид и необходимостта от еднакви условия на конкуренция за Г-СЗИ и други институции със съпоставимо системно значение в рамките на Съюза. Затова по отношение на институциите, които не са считани за Г-СЗИ, но системното им значение в рамките на Съюза е съпоставимо със значението на Г-СЗИ, МИПЗ не следва да се отклонява прекомерно от равнището и структурата на МИПЗ, определено като цяло за Г-СЗИ.
- (13) По отношение на институциите, считани за субекти за реструктуриране, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 МИПЗ следва да се прилага единствено на консолидирано равнище на групата за реструктуриране. Това означава, че за да спазят МИПЗ, субектите за реструктуриране следва да бъдат задължени да емитират приемливи инструменти и елементи в полза на външни кредитори като трети страни, които ще бъдат включени в споделянето на загуби, в случай че субектът бъде реструктуриран.

(14) Институциите, които не са субекти за реструктуриране, следва да спазват МИПЗ на индивидуално равнище. Нуждите от поемане на загуби и рекапитализация на тези институции принципно следва да бъдат покрити от съответните им субекти за реструктуриране чрез пряко или косвено придобиване от субектите за реструктуриране на инструменти на собствения капитал и на емитираните от тези институции приемливи задължения и тяхното обезценяване или преобразуване в инструменти на собственост в момента, в който тези институции загубят икономическата си жизнеспособност. По отношение на институциите, които не са субекти за реструктуриране, МИПЗ принципно следва да се прилага успоредно и съгласувано с изискванията, приложими за субектите за реструктуриране. Това дава възможност на органите за реструктуриране да реструктурират дадена група, без да реструктурират някои от нейните дъщерни предприятия, като по този начин се избягва потенциалното отрицателно въздействие върху пазара. Ако субектът за реструктуриране или предприятието майка и неговите дъщерни предприятия са установени в една и съща държава членка и са част от една група за реструктуриране, органът за реструктуриране следва да може изцяло да отмени прилагането на МИПЗ за институциите, които не са субекти за реструктуриране, или да им позволи да спазват МИПЗ с обезпечени гаранции между предприятието майка и неговите дъщерни предприятия, които могат да бъдат задействани в същите срокове, приложими при обезценяването или преобразуването на приемливите задължения. Обезпечението на гаранцията следва да бъде високоликвидно и с минимален пазарен и кредитен риск. Прилагането на МИПЗ за институции, които не са субекти за реструктуриране, следва да бъде съобразено с избраната стратегия за реструктуриране, и по-специално не следва да променя отношенията, установяващи собствеността между институциите и тяхната група за реструктуриране, след рекапитализирането на тези институции.

(14a) Регламент № 575/2013 предвижда, че компетентните органи могат да отменят прилагането на определени изисквания за платежоспособност и ликвидност на кредитните институции, които са трайно свързани с централен орган, когато са изпълнени определени условия.. За да се вземат предвид особеностите на такива мрежи за сътрудничество, органите за реструктуриране следва също така да могат да отменят прилагането на МИПЗ за тези кредитни институции при условия, подобни на тези на Регламент № 575/2013, когато кредитните институции и централният орган са установени в една и съща държава членка, и да ги третира като едно цяло при преценката на условията за реструктуриране. Спазването на външното изискване за МИПЗ на групата за реструктуриране като цяло може да се гарантира по различни начини в зависимост от особеностите на механизма за солидарност на всяка група или чрез преброяване на допустимите задължения само на централния орган, или чрез преброяване на приемливите задължения на някои или на всички субекти в мрежата.

(15) За да се гарантира подходящо равнище на МИПЗ за целите на реструктурирането, органите, отговарящи за определянето на това равнище, следва да бъдат органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране, органът за реструктуриране на ниво група, който е органът за реструктуриране на предприятието майка на най-високо ниво, и органите за реструктуриране на други субекти от групата за реструктуриране. Решаването на спорове между органите е от правомощията на Европейския банков орган (ЕБО) съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁸, при спазване на условията и ограниченията, предвидени в настоящата директива.

⁸ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията, ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

- (16) Неспазването на минималното изискване за целите на ОКПЗ и на МИПЗ, включително, когато е приложимо, всякакви нарушения на комбинираното ниво на минималното изискване за целите на ОКПЗ или на МИПЗ и на комбинираното изискване за капиталов буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС следва надлежно да се отстранява и решава от компетентните органи и органите за реструктуриране. Тъй като неспазването на тези изисквания би могло да се превърне в пречка пред възможността за реструктуриране на институцията или на групата, съществуващата процедура за отстраняване на тези пречки следва да бъде съкратена, за да се даде възможност за своевременно решаване на случаите на неспазване на изискванията. Органите за реструктуриране следва също така да могат да забраняват определени разпределения, да изискват институциите да променят матуритетния профил на приемливите инструменти и елементи, както и да изготвят и привеждат в действие планове за възстановяване на равнището на тези изисквания.
- (17) За да се гарантира прозрачно прилагане на МИПЗ, институциите следва да представят доклади на своите компетентни органи и органи за реструктуриране и редовно да оповестяват публично изискването си за МИПЗ, равнищата на приемливите задължения и тяхната структура, включително матуритетния им профил и техния ранг при обичайното производство по несъстоятелност. За институциите, които подлежат на минималното изискване за целите на ОКПЗ, е необходима съгласуваност между честотата на докладването за надзорни цели и оповестяването на специфичното за институцията МИПЗ в съответствие с предвиденото в настоящата директива и установените в Регламент № 575/2013 критерии по отношение на минималното изискване за целите на ОКПЗ.

(18) Изискването за включване на договорно признаване на въздействието на инструмента за споделяне на загуби в поражащи задължения споразумения или инструменти, уредени от законодателството на трети държави, следва да улеснява и подобрява процеса на споделяне на загуби за тези задължения в случай на реструктуриране. Докато не се разработи нормативен подход съгласно правото на Съюза или стимули за договаряне в правото на Съюза, и докато и във всички юрисдикции на трети държави не бъде приета уредба за нормативно признаване, даваща възможност за ефективно трансгранично реструктуриране, използването на договорености, при условие че са адекватно изготвени и се прилагат на достатъчно широка основа, може да бъде едно работещо решение. Дори при наличието на уредба за нормативно признаване, използването на договорености за целите на договорното признаване би следвало да спомогне за засилването на осведомеността на кредиторите извън Съюза за евентуално действие по реструктуриране за институции на ЕС съгласно правото на Съюза. В някои случаи обаче може да е невъзможно институциите да включат тези договорни клаузи в споразуменията или инструментите, поражащи определени задължения, по-специално задължения, които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно Директива 2014/59/ЕС, гарантирани депозити или инструменти на собствения капитал. Например, при определени обстоятелства може да бъде счтено за невъзможно включването на клауза за договорно признаване в договори за задължения, когато в третата държава е незаконно институцията да включва клаузи за договорно признаване в споразуменията или инструментите, поражащи задължения, регулирани от законодателството на тази трета държава, когато институцията няма правомощието на индивидуално равнище да изменя договорните условия, тъй като те са наложени от международни протоколи или се основават на международно съгласувани стандартни условия, или когато задължението, което ще подлежи на изискването за договорно признаване, зависи от неизпълнение на договора или произтича от гаранции, насрещни гаранции или други инструменти, използвани в рамките на търговски финансови операции.

Същевременно, отказ на контрагента да се съгласи да бъде обвързан от клауза за признаване за договорно споделяне на загуби не следва само по себе си да се счита за причина на невъзможност.

ЕБО следва да разработи проект на технически стандарт, който да бъде приет от Комисията в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да определи по-точно случаите на невъзможност. Като се основава на този технически стандарт и използва като обосновка специфичните особености на съответния пазар, органът за реструктуриране определя, ако счете за необходимо, категории задължения, за които може да има основания за невъзможност. В тази рамка съответната институция следва да може да реши, че е невъзможно вмъкването на клаузи за признаване на споделянето на загуби в договор или класове договори. Институциите следва да предоставят редовно актуална информация на органите за реструктуриране, да ги държат в течение за напредъка в изпълнението на условията за договорно признаване. В този контекст институциите следва да посочат договорите или класовете договори, за които е невъзможно въвеждането на клауза за признаване за признаване на споделянето на загуби и да посочат причината за тази оценка. Органите за реструктуриране следва да направят оценка на решението на институцията, че е невъзможно да се включи клауза за договорно признаване в задължение в разумен срок и да действат за отстраняване на евентуални погрешни оценки и пречки пред възможността за реструктуриране в резултат на невключването на клауза за договорно признаване. Институциите следва да са готови да обосноват преценката си, ако това е поискано от органа за реструктуриране. В допълнение, за да се гарантира, че възможността за реструктуриране на институциите не е засегната, задълженията, за които не са включени съответните договорни разпоредби, не следва да бъдат приемливи за целите на МИПЗ.“

- (20) Би било полезно и необходимо да се адаптира правомощието на органите за реструктуриране да спират изпълнението на определени договорни задължения за ограничен срок. По-конкретно, упражняването на това правомощие следва да е възможно преди реструктурирането на банката, и по-специално от момента на определяне, че банката е изпаднала в несъстоятелност или има вероятност от това. Това правомощие ще даде възможност например на органа за реструктуриране да предотврати по-нататъшно влошаване на финансовите условия на банката, което може например да е резултат от изходящ ликвиден поток, както и да установи дали са налице условията за реструктуриране на банката и да избере най-благоприятните инструменти за реструктуриране. Срокът на спиране на изпълнението следва да бъде ограничен до максимум 2 работни дни. До този максимум, спирането на изпълнението може да продължи да се прилага и след вземане на решението за реструктуриране. За да може правомощието за мораториум да се използва по пропорционален начин, органите следва да имат гъвкавостта да приспособяват обхвата на мораториума към нуждите на конкретния случай. Освен това те следва да могат да разрешават някои плащания, и по-специално, но без да се ограничава до тях, административните разходи на институцията — въз основа на всеки отделен случай. Правомощието може да се прилага и по отношение на отговарящи на условията депозити. Въпреки това, органът за реструктуриране следва да извърши внимателна оценка на целесъобразността на спирането на изпълнението за някои отговарящи на условията депозити, по-конкретно гарантирани депозити, държани от физически лица и микро-, малки и средни предприятия, и следва да направи оценка на риска дали спирането на изпълнението по тези депозити би нарушило сериозно функционирането на финансовите пазари.

Във връзка с това органите за реструктуриране следва също така да обмислят, наред с другото въз основа на плана за реструктуриране на институцията, възможността институцията в крайна сметка да не бъде реструктурирана, а да бъде ликвидирана съгласно националното законодателство в областта на несъстоятелността, и следва в такъв случай да предприемат мерките, които считат за подходящи, за да се постигне подходяща координация със съответните национални органи и да се гарантира, че мораториумът не нарушава ефективността на производството по ликвидация в съответствие с националното законодателство в областта на несъстоятелността. С цел да се гарантира, че по време на периода на спиране на изпълнението вложителите не се сблъскват с финансови затруднения, органът за реструктуриране може да реши, че те имат право на дневни тегления в определен размер.

Правомощието за спиране на изпълнението на задължения за плащане или изпълнение не следва да се прилага за задълженията, дължими на системи или участници в системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО, ЦК и централни банки, включително ЦК от трети държави, признати от ЕОЦКП. Директива 98/26/ЕО осигурява смекчаване на рисковете, свързани с участието в платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа, по-специално чрез намаляване на сривовете в случай на несъстоятелност на участник в такава система. За да се гарантира, че тази защита се прилага по подходящ начин в кризисни ситуации, като в същото време се поддържа подходящо ниво на сигурност за операторите на платежните системи и системите за ценни книжа и други участници на пазара, Директива 2014/59/ЕС следва да бъде изменена, за да се предвидят разпоредби, според които дадена мярка за предотвратяване или за управление на кризи сама по себе си не следва да се счита за производство по несъстоятелност по смисъла на Директива 98/26/ЕО, при условие че основните договорни задължения продължават да се изпълняват. Разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС обаче не следва да засягат функционирането на системите, определени съгласно Директива 98/26/ЕО, нито правото върху обезпечение, гарантирано в посочената директива.

(20a) Един от ключовите аспекти на ефективното реструктуриране е да се гарантира, че след като институцията започне реструктурирането, нейните контрагенти по деривати и други финансови договори не могат да прекратят своите позиции единствено в резултат на началото на реструктурирането на институцията. Органите за реструктуриране имат право да прекратят задълженията за плащане или изпълнение, дължими по договор с институция в режим на реструктуриране, и имат правомощието да ограничат правата на контрагентите да приключат, ускорят или по друг начин да прекратяват финансови договори. Тези изисквания не са пряко приложими към договорите съгласно правото на трета държава. При липса на нормативна уредба за трансгранично признаване, държавите членки следва да изискват от институциите и субектите, посочени в член 1, параграф 1, буква а), б), в) или г), да включат договорна разпоредба в съответните финансови договори, като признават, че могат да са предмет на упражняване на правомощия от органите за реструктуриране за преустановяване на изпълнението или за ограничаване на правата и задълженията и да бъдат обвързани от изискванията на член 68, както ако финансовият договор беше уреден от правото на съответната държава членка. За да се намали рискът от верижни ефекти, държавите членки могат да изискват от предприятията майки да гарантират, че дъщерни предприятия в трета държава, които са кредитни институции, инвестиционни посредници (или които биха били инвестиционни посредници, ако имаха седалище в съответната държава членка) или финансови институции изменят своите финансови договори, които са гарантирани или подкрепяни по друг начин от предприятието майка или които включват права за кръстосано неизпълнение по отношение на предприятието майка.

- (26) Тъй като целите на настоящата директива, а именно въвеждането на единни правила относно рамката за възстановяване и реструктуриране, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата на предвиденото действие могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (27) За да се осигури необходимото време за транспониране и прилагане на настоящата директива, държавите членки следва да разполагат с осемнадесет месеца от датата на влизането ѝ в сила, за да транспонират директивата в националното си законодателство. Независимо от това, разпоредбите във връзка с публичното оповестяване следва да се прилагат от 1 януари 2024 г., с цел да се гарантира, че институциите в рамките на Съюза разполагат с подходящ период от време за достигане на изискваното равнище на МИПЗ по организиран начин,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

- (2) В член 2, параграф 1, точки 70 и 71, член 36, параграф 4, буква г), член 37, параграф 10, буква а), член 44, параграф 3, член 44, параграф 4, член 44, параграф 5, буква а), член 46, член 47, параграф 1, буква б), подточка ii), член 48, член 63, параграф 1, букви д), е), й), член 66, параграф 4 и раздел Б, точки 6 и 17 от приложението, изразът „приемливи задължения“ се заменя с изреча „задължения с възможност за споделяне на загуби“, по целесъобразност.
- (3) В член 2, параграф 1 се добавя следната точка:
„71а) „приемливи задължения“ означава задължения с възможност за споделяне на загуби, които отговарят, доколкото е приложимо, на условията по член 45б или член 45ж, параграф 3, буква а).“

(4) В член 2, параграф 1 се добавят следните точки 83а), 83б) и 83в):

„83а) „субект за преструктуриране“ означава:

а) установен в Съюза субект, определен от органа за преструктуриране в съответствие с член 12 като субект, по отношение на който в плана за преструктуриране се предвиждат действия по преструктуриране; или

б) институция, която не е част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС, по отношение на която в плана за преструктуриране, изготвен съгласно член 10, се предвиждат действия по преструктуриране.

83б) „група за преструктуриране“ означава:

а) субект за преструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които не са:

i) субекти за преструктуриране; или

ii) дъщерни предприятия на други субекти за преструктуриране; или

iii) субекти, установени в трета държава, които не са включени в групата за преструктуриране в съответствие с плана за преструктуриране и техните дъщерни предприятия;

б) кредитни институции, които са свързани с централен орган, централният орган и всяка институция под контрола на централния орган, когато един от тези субекти е субект за преструктуриране.

83в) „глобална системно значима институция“ (Г-СЗИ) означава Г-СЗИ по смисъла на член 4, параграф 1, точка 132 от Регламент (ЕС) № 575/2013;...

(4а) В член 10, параграф 6 се вмъква следната алинея:

„Планът за преструктуриране се преразглежда по целесъобразност след изпълнението на действията по преструктуриране или упражняването на правомощията, посочени в член 59.

При определянето на крайните срокове, посочени в член 10, параграф 7, букви о) и п), органът за преструктуриране взема под внимание срока за изпълнение на задължението, посочено в член 104б от Директива 2013/36/ЕС“

(4б) В член 10, параграф 7 буква о) се заменя със следното:

„о) изискването, посочено в членове 45ж и 45е, и краен срок за достигане на това ниво, когато е приложимо;“

(4в) В член 10, параграф 7 буква п) се заменя със следното:

„п) когато орган за реструктуриране прилага член 45б, параграф 3, краен срок за изпълнение от страна на субекта за реструктуриране.“

(4г) В член 10, параграф 7 се вмъква следната алинея:

„При определянето на крайните срокове, посочени в букви о) и п) от първа алинея, в плана за реструктуриране се гарантира, че тези крайни срокове са подходящи и вземат предвид:

i) преобладаването на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране;

ii) ограничения достъп до капиталовите пазари за приемливите задължения;

iii) разчитането, че базовият собствен капитал от първи ред ще отговори на изискването по член 45е;“

(5) В член 12 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране на ниво група, заедно с органите по реструктуриране на дъщерните предприятия и след консултация с органите за реструктуриране на значимите клонове, доколкото това е от значение за значимия клон, изготвят планове за реструктуриране на групата. В плана за реструктуриране на групата се набелязват мерки, които да се предприемат по отношение на:

а) предприятието майка от Съюза;

б) дъщерните предприятия, които са част от групата и които се намират в Съюза;

в) субектите по член 1, параграф 1, букви в) и г); и

г) при спазване на дял VI — дъщерните предприятия, които са част от групата и които се намират извън Съюза.

В съответствие с мерките, посочени в първа алинея, в плана за реструктуриране за всяка група се определят:

а) субектите за реструктуриране;

б) групите за реструктуриране.“.

(6) В член 12, параграф 3 букви а) и б) се заменят със следното:

а) се посочват планираните действия по реструктуриране по отношение на субектите за реструктуриране при сценариите, предвидени в член 10, параграф 3, както и последствията от тези действия по реструктуриране за другите субекти от групата, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г), за предприятието майка и за дъщерните предприятия;

б) се разглежда въпросът доколко инструментите за реструктуриране и правомощията за реструктуриране могат да се прилагат и упражняват по координиран начин по отношение на субектите за реструктуриране, установени в Съюза, включително мерки за улесняване на придобиването от трето лице на групата като цяло или на отделни стопански дейности или дейности, извършвани от редица субекти от групата, или определени субекти от групата или групи за реструктуриране, и се набелязват възможните пречки пред координираното реструктуриране;“.

(7) В член 12, параграф 3 буква д) се заменя със следното:

„д) се определят допълнителни действия, които не са посочени в настоящата директива и които съответните органи за реструктуриране възнамеряват да предприемат по отношение на субектите в рамките на групата за реструктуриране;“.

(8) В член 12, параграф 3 се добавя следната буква а1):

„а1) когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, се посочват действията по реструктуриране, планирани по отношение на субектите за реструктуриране на всяка група за реструктуриране, както и последиците от тези действия за:

- i) други субекти от групата, които принадлежат към същата група за реструктуриране;
- ii) други групи за реструктуриране.“.

(9) В член 13, параграф 4 след първа алинея се вмъква следната алинея:

„Когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, планирането на действията по реструктуриране, посочени в член 12, параграф 3, буква а1), се включва в съвместно решение, посочено в първа алинея.“.

(10) В член 13, параграф 6 първа алинея се заменя със следното:

„При липса на съвместно решение на органите за реструктуриране в срок от четири месеца всеки орган за реструктуриране, отговарящ за дъщерно предприятие, който изразява несъгласие с плана за реструктуриране на групата, взема самостоятелно решение и, когато е целесъобразно, определя субекта за реструктуриране и изготвя и поддържа план за реструктуриране за групата за реструктуриране, съставена от субектите в рамките на неговата компетентност. Всяко индивидуално решение на изразяващите несъгласие органи за реструктуриране се обосновава надлежно, излага основанията за несъгласието с предложения план за реструктуриране на групата и взема предвид мненията и резервите на другите органи за реструктуриране и на компетентните органи. Всеки орган за реструктуриране съобщава своето решение на останалите членове на колегията за реструктуриране.“.

(11) В член 16, параграф 1 втора алинея се заменя със следното:

„Счита се, че дадена група може да бъде реструктурирана, ако за органите за реструктуриране е осъществимо и реалистично да могат да прекратят дейността на субектите от групата чрез обичайно производство по несъстоятелност или да реструктурират тази група чрез прилагане на инструменти за реструктуриране и правомощия за реструктуриране по отношение на субектите за реструктуриране от тази група, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително при по-мощна финансова нестабилност или събития, засягащи цялата система, в държавите членки, в които се намират субектите от групата или клоновете, в други държави членки или в Съюза и с цел да се осигури непрекъснатост на критичните функции на тези субекти от групата, поради факта че те могат да бъдат лесно и своевременно обособени, или с други средства. Органите за реструктуриране на ниво група своевременно уведомяват ЕБО, когато считат, че дадена група не може да бъде реструктурирана.“

(12) В член 16 се добавя следният параграф 4:

„Държавите членки гарантират, че когато дадена група се състои от повече от една група за реструктуриране, органите по параграф 1 оценяват възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране в съответствие с настоящия член.

Оценката, посочена в първа алинея, се извършва в допълнение към оценката на възможността за реструктуриране на цялата група и съгласно процедурата за вземане на решения, предвидена в член 13.“

(12a) След член 16 се вмъква следният нов член 16a:

„Член 16а

Правомощие за забрана на определени разпределения

(1) Когато даден субект отговаря едновременно на комбинираното изискване за буфер по член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС и член 141а, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2013/36/ЕС, но не отговаря едновременно на комбинираното изискване за буфер по член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС и на:

- i) изискванията, посочени в член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013, и
- ii) изискванията, посочени в членове 45в и 45г, изчислено в съответствие с член 45, параграф 2, буква а) от настоящата директива,

органът за реструктуриране на този субект има правомощието да забрани на даден субект да разпределя, в съответствие с условията в параграфи 2 и 3, над максималната сума за разпределяне във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСР), изчислено в съответствие с параграф 4, чрез някое от следните действия:

- а) да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;
- б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато субектът не е изпълнявал комбинираните изисквания за буфер;
- в) да извършва плащания по инструменти на допълнителния капитал от първи ред.

Когато субектът е в ситуацията, посочена в първа алинея, той незабавно уведомява органа за реструктуриране за неизпълнението.

(2) В ситуацията, посочена в параграф 1, органът за реструктуриране на субекта, след консултация с компетентния орган и без ненужно забавяне, преценява дали да упражни правомощието, посочено в параграф 1, като отчита следните елементи:

- а) причината, продължителността и сериозността на неизпълнението и неговото въздействие върху възможността за реструктуриране;
- б) развитието на финансовото положение на субекта и вероятността в обозримо бъдеще той да може да отговори на условието по член 32, параграф 1, буква а);
- в) перспективата субектът да е в състояние да гарантира спазването на изискванията по параграф 1 в разумен срок;
- г) когато субектът не е в състояние да замени задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или падеж, определени в членове 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 45б или член 45ж, параграф 3, независимо дали тази невъзможност е с несистемен характер или се дължи на затруднения за целия пазар;
- д) ако упражняването на правомощието, посочено в параграф 1, е най-подходящото и пропорционално средство за справяне с положението, в което се намира субектът, въз основа на потенциалното въздействие както върху условията за финансиране, така и върху възможността за реструктуриране на съответния субект.

Органът за реструктуриране прави повторна оценка на това дали да упражни правомощието, посочено в параграф 1, поне веднъж на месец, докато трае неизпълнението и докато субектът продължава да е в ситуацията, посочена в параграф 1.

(3) Ако органът за реструктуриране прецени, че субектът все още е в ситуацията, посочена в параграф 1, шест месеца след като тази ситуация е била нотифицирана, органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, упражнява правомощието, посочено в параграф 1, с изключение на случаите, когато органът за реструктуриране прецени, че са изпълнени най-малко две от следните условия:

- i) неизпълнението се дължи на сериозно смущение във функционирането на финансовите пазари, което води до широкообхватно напрежение на финансовите пазари в няколко сегмента на финансовите пазари;
- ii) смущението, посочено в подточка i), води не само до по-голяма нестабилност на цените на инструментите на собствения капитал и на приемливите задължения на субекта или до увеличени разходи за субекта, но и до пълно или частично затваряне на пазарите, което не позволява на субекта да емитира инструменти на собствения капитал и на приемливите задължения на пазарите;
- iii) затварянето на пазара, посочено в подточка ii), се наблюдава не само за съответния субект, но също и за няколко други субекта;
- iv) смущението, посочено в подточка i), не позволява на съответния субект да емитира инструменти на собствения капитал и на приемливите задължения в обем, достатъчен за отстраняване на неизпълнението;
- v) упражняването на правомощието, посочено в параграф 1, води до отрицателни ефекти за част от банковия сектор, което може да застраши финансовата стабилност.

Когато е приложено изключението, посочено в предходната алинея, органът за реструктуриране уведомява компетентния орган за своето решение и обяснява оценката си в писмен вид.

Органът за реструктуриране прави ежесечно повторна оценка на условията по предходната алинея, за да прецени дали изключението може да бъде приложено.

(4) М-МСП се изчислява, като се умножи сумата, изчислена в съответствие с параграф 5, по коефициента, определен в съответствие с параграф 6. М-МСП се намалява посредством всяко от действията, посочени в параграф 1, буква а), б) или в).

(5) Сумата, която се умножава в съответствие с параграф 4, се състои от:

- а) междинните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалбите или на всяко плащане, свързано с дейностите, посочени в параграф 1, буква а), б) или в) от настоящия член;

плюс

- б) годишните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалбите или на всяко плащане, свързано с дейностите, посочени в параграф 1, буква а), б) или в) от настоящия член;

минус

- в) сумите, дължими като данък в случай че елементите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф не са разпределени.

(6) коефициентът се определя по следния начин:

- а) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно членове 45в и 45г от настоящата директива, изразен като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в първи квартил (т.е. най-ниския) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0;

- б) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно членове 45в и 45г от настоящата директива, изразен като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира във втори квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,2;
- в) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно членове 45в и 45г от настоящата директива, изразен като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в трети квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,4;
- г) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно членове 45в и 45г от настоящата директива, изразен като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в четвърти квартил (т.е. най-високия) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,6;

Долните и горни граници на всеки квартил на комбинираното изискване за предпазен буфер се изчисляват по следния начин:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Qn$$

„Q_n“ е означението на поредния номер на съответния квантил.“

(12aa) В член 17 „институция“ се заменя със „субект“;

(13) В член 17, параграф 3 се добавя следната алинея:

„Субектът, в срок от две седмици от датата на получаване на уведомлението по параграф 1, предлага на органа за реструктуриране възможни мерки и график за тяхното изпълнение, за да се гарантира, че институцията спазва разпоредбите на член 45е или 45ж и изискването, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, когато дадена съществена пречка пред възможността за реструктуриране се дължи на ситуация, при която:

а) субектът отговаря едновременно на комбинираното изискване за буфер, посочено в член 128, точка 6) от Директива 2013/36/ЕС и член 141а, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2013/36/ЕС, но същевременно не отговаря на комбинираното изискване за буфер по член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС и на изискванията, посочени в член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013, или на изискванията, посочени в членове 45в и 45г, изчислени в съответствие с член 45, параграф 2, буква а) от настоящата директива; или

б) субектът не отговаря на изискванията, посочени в членове 92а и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или на изискванията, посочени в членове 45в и 45г.

Графикът за изпълнение на предложените мерки взема предвид причините, които са довели до въпросната пречка. Органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, преценява дали тези мерки са подходящи за ефективно преодоляване или отстраняване на въпросната съществена пречка“.

(14) В член 17, параграф 5 се вмъква следната буква з1):

„з1) да изискат от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да представи план за възстановяване на спазването на разпоредбите на член 45е или член 45ж, изразено като общия размер на рисковата експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и, когато е приложимо, на изискването, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, и на изискванията, посочени в член 45е или член 45 ж, изразено като процент от мярката за общата рискова експозиция, посочена в членове 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013;“.

(15) В член 17, параграф 5 се вмъква следната буква й1):

„й1) да изискат от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да промени матуритетния профил на инструментите на собствения капитал, след като получи съгласие от компетентния орган, и приемливите задължения, посочени в член 45б, или елементите, посочени в член 45ж, параграф 3, букви а) и б), за да се гарантира непрекъснато спазване на разпоредбите на член 45е или член 45ж.“.

(16) В член 17, параграф 5, букви и) и й) думите „член 45“ се заменят с думите „членове 45е и 45ж“.

(17) В член 18 параграфи 1—7 се заменят със следното:

1. Органът за реструктуриране на ниво група, заедно с органите за реструктуриране на дъщерни предприятия, след консултация с надзорната колегия и органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това засяга значимия клон, разглеждат изискваната съгласно член 16 оценка в рамките на колегията за реструктуриране и полагат всички възможни усилия, за да постигнат съвместно решение за прилагането на мерките, набелязани съгласно член 17, параграф 4, по отношение на всички субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по член 1, параграф 1 и са част от групата.

2. Органът за реструктуриране на ниво група, в сътрудничество с консолидиращия надзорник и ЕБО в съответствие с член 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, изготвя и представя доклад пред предприятието майка от Съюза и пред органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, които го предават на дъщерните предприятия под техен надзор, и пред органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове. Докладът се изготвя след консултация с компетентните органи, като в него се анализират същественияте пречки пред ефективното прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняването на правомощията за реструктуриране по отношение на групата и на групите за реструктуриране, в случаите, в които групата се състои от повече от една група за реструктуриране. В доклада се взема предвид въздействието върху стопанския модел на институцията и се препоръчват пропорционални и целенасочени мерки, които според органа са необходими или целесъобразни за отстраняването на тези пречки.

Когато пречката пред възможността за реструктуриране на групата се дължи на ситуация във връзка със субект от групата, посочен в член 17, параграф 3, втора алинея, органът за реструктуриране на ниво група уведомява предприятието майка от Съюза за оценката на тази пречка, след като се е консултирал с органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране и с органите за реструктуриране на дъщерните му институции.

3. В рамките на четири месеца от датата на получаване на доклада предприятието майка от Съюза може да представи бележките си и да предложи на органа за реструктуриране на ниво група алтернативни мерки, с които да се преодолеят набелязаните в доклада пречки. Когато тези пречки се дължат на ситуация във връзка със субект от групата, посочен в член 17, параграф 3, втора алинея, в срок от две седмици, считано от датата на получаване на уведомлението по параграф 2, предприятието майка от Съюза предлага на органа за реструктуриране на ниво група възможни мерки и график за тяхното изпълнение, за да се гарантира, че субектът от групата спазва член 45е или член 45ж, изразено като общия размер на рисковата експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и, когато е приложимо, на изискването, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, и на изискванията, посочени в член 45е и член 45 ж, изразено като процент от мярката за общата рискова експозиция, посочена в членове 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Графикът за изпълнение на предложените мерки взема предвид причините, които са довели до въпросната пречка. Органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, преценява дали тези мерки са подходящи за ефективно преодоляване или отстраняване на въпросната съществена пречка.

4. Органът за реструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка от Съюза, на консолидиращия надзорник, на ЕБО, на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия и на органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон. Органите за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, след консултация с компетентните органи и с органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, правят всичко възможно в рамките на правомощията си да постигнат съвместно решение в колегията за реструктуриране във връзка с набелязването на съществените пречки и, при необходимост, във връзка с оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза, и на мерките, изискани от органите с цел преодоляване или отстраняване на пречките, при което се взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

5. Съвместното решение се взема в рамките на четири месеца от представянето на бележки от страна на предприятието майка от Съюза. Когато предприятието майка от Съюза не е представило бележки, съвместното решение се взема в рамките на един месец от изтичането на четиримесечния срок по параграф 3.

Съвместното решение по отношение на пречките пред възможността за реструктуриране поради посочена в член 17, параграф 3, втора алинея ситуация се взема в срок от две седмици от представянето на бележки от страна на предприятието майка от Съюза в съответствие с параграф 3.

Съвместното решение се мотивира и се излага в документ, който органът за реструктуриране на ниво група предоставя на предприятието майка от Съюза.

В съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 по искане на орган за реструктуриране ЕБО може да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.

6. При липса на съвместно решение в рамките на срока по параграф 5 органът за реструктуриране на ниво група, след като се е консултирал с органите за реструктуриране на субектите за реструктуриране, ако са различни, взема самостоятелно решение относно подходящите мерки, които трябва да бъдат предприети в съответствие с член 17, параграф 4 на ниво група.

Решението е надлежно мотивирано и в него се вземат предвид мненията и резервите на други органи за реструктуриране. Органът за реструктуриране на ниво група предоставя решението на предприятието майка от Съюза.

Ако до изтичането на съответния срок по параграф 5 органът за реструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на ниво група отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

Съответният срок по параграф 5 се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в срок от един месец. Ако съответният срок по параграф 5 е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за реструктуриране на ниво група.

ба. При липса на съвместно решение в рамките на срока по параграф 5 органът за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране взема самостоятелно решение относно подходящите мерки, които трябва да бъдат предприети в съответствие с член 17, параграф 4 на ниво група за реструктуриране.

Решението е надлежно мотивирано и взема предвид мненията и резервите на органите за реструктуриране на други субекти от същата група за реструктуриране и на органа за реструктуриране на ниво група. Решението се предоставя на субекта за реструктуриране от съответните органи за реструктуриране.

Ако до изтичането на съответния срок по параграф 5 органът за реструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Съответният срок по параграф 5 се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в срок от един месец. Ако съответният срок по параграф 5 е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

7. При липса на съвместно решение органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, които не са субекти за реструктуриране, вземат самостоятелни решения относно подходящите мерки, които да бъдат предприети от дъщерните предприятия на индивидуално ниво в съответствие с член 17, параграф 4. Решението е надлежно мотивирано и в него се вземат предвид мненията и резервите на другите органи за реструктуриране. Решението се предоставя на дъщерното предприятие и на съответния субект за реструктуриране, на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране и, ако е различен, на органа за реструктуриране на ниво група.

Ако до изтичането на съответния срок по параграф 5 органът за реструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на дъщерното предприятие отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Съответният срок по параграф 5 се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в срок от един месец. Ако съответният срок по параграф 5 е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за реструктуриране на дъщерното предприятие.“.

(20) В член 32, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) предвид времето и други важни обстоятелства няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки от институционални схеми за защита или действия на надзорни органи, включително мерки за ранна намеса или обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти или приемливи задължения, посочени в член 45ж, параграф 3, буква а), в съответствие с член 59, параграф 2, предприети по отношение на институцията, да предотвратят неизпълнението на задълженията от страна на институцията в разумен срок;“.

(20a) Вмъква се следният член 32a:

„Член 32a

Условия за реструктуриране на кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган

Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да предприемат действие за реструктуриране във връзка с централен орган и всички свързани с него кредитни институции, когато централният орган и свързаните с него кредитни институции като цяло спазват условията, установени в член 32, параграф 1.“

(21) В член 33 параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. „Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране предприемат действия по реструктуриране по отношение на субекта по член 1, параграф 1, буква в) или г), ако той отговаря на условията, установени в член 32, параграф 1.

3. Когато дъщерните институции на холдинг със смесена дейност са собственост, пряко или косвено, на финансов холдинг посредник, в плана за реструктуриране се посочва, че финансовият холдинг посредник е субектът за реструктуриране, а държавите членки гарантират, че действията по реструктуриране за целите на реструктурирането на групата се предприемат по отношение на финансовия холдинг посредник. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране не предприемат действия по реструктуриране за целите на реструктурирането на групата по отношение на холдинга със смесена дейност.

4. При спазване на разпоредбите на параграф 3 от настоящия член, независимо че субектът по член 1, параграф 1, буква в) или г) не отговаря на условията, установени в член 32, параграф 1, органите за реструктуриране могат да предприемат действия по реструктуриране по отношение на субекта по член 1, параграф 1, буква в) или г), когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) субектът е субект за реструктуриране;

б) едно или няколко от дъщерните предприятия на този субект, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, отговарят на условията, установени в член 32, параграф 1;

в) активите и пасивите на тези дъщерни предприятия са такива, че тяхната несъстоятелност застрашава групата за реструктуриране като цяло и за реструктурирането на дъщерните предприятия, които са институции, или за реструктурирането на съответната група за реструктуриране като цяло е необходимо да се предприеме действие по реструктуриране по отношение на субекта по член 1, параграф 1, буква в) или г).“.

(21a) Вмъква се следният член 33a:

„Член 33a

Правомощие за спиране на изпълнението на определени задължения

1. Държавите членки определят, че съответните им органи за реструктуриране имат правомощието да спрат изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение, по които е страна институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), когато органът за реструктуриране, след като констатира, че институцията е изпаднала в несъстоятелност или има вероятност от това съгласно член 32, параграф 1, буква а), вземе решение, че упражняването на правомощието за спиране е необходимо с цел да се избегне допълнително влошаване на финансовото състояние на институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), или достигне до констатацията, че са изпълнени условията по член 32, параграф 1, букви б) и в), или избере най-подходящите инструменти за реструктуриране.

Решението за упражняване на правомощието за спиране с цел да се избегне допълнителното влошаване на финансовото състояние на институцията или да се достигне до констатацията, че са изпълнени условията по член 32, параграф 1, букви б) и буква в), се взема от органа за реструктуриране след консултация с компетентния орган, който предоставя своевременно отговор по консултацията, за да се избегнат междинни изходящи ликвидни потоци.

2. Спирането съгласно параграф 1 не се прилага за задължения за плащане и изпълнение, дължими на системи или оператори на системи, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, на централни контрагенти и на централни контрагенти от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и на централни банки.

Органите за реструктуриране разполагат с правомощието да спрат изпълнението на задължения за плащане или изпълнение и да определят обхвата на това правомощие в зависимост от нуждите на конкретния случай. По-специално, органите за реструктуриране преценяват внимателно дали е целесъобразно в обхвата на спирането на изпълнението да бъдат включени отговарящи на условията депозити съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 2 от Директива 2014/49/ЕС, и по-специално гарантираните депозити, държани от физически лица и микро-, малки и средни предприятия.

Когато упражняват правомощието за спиране на изпълнението на задължения за плащане или изпълнение за отговарящи на условията депозити, органите за реструктуриране могат да решат, че вложителите имат достъп до подходяща дневна сума.

3. Периодът на спиране на изпълнението съгласно параграф 1 е възможно най-кратък и не надвишава минималния период от време, който органът за реструктуриране смята за абсолютно необходим за целите, посочени в параграф 1 от настоящия член, и при всички случаи не надвишава периода от време от момента на публикуване на съобщението за спиране на изпълнението в съответствие с параграф 7 до полунощ в държавата членка на органа за реструктуриране на институцията или субекта в края на работния ден, следващ публикуването.

4. При упражняването на правомощие по настоящия член органите за реструктуриране отчитат евентуалното въздействие на това правомощие върху нормалното функциониране на финансовите пазари и вземат предвид съществуващите национални правила, както и надзорните и съдебните правомощия, за да гарантират правата на кредиторите и равното третиране на кредиторите в рамките на производството по несъстоятелност. Органите за реструктуриране вземат предвид по-специално евентуалното прилагане спрямо институцията или субекта на национално производство по несъстоятелност в резултат на определянето по член 32, параграф 1, буква б) и предприемат мерките, които считат за подходящи, за да се гарантира подходяща координация с националните административни или съдебни органи.

5. В случай че изпълнението на договорни задължения за плащане или изпълнение на дадена институция е спряно съгласно параграф 1, изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение на контрагентите на тази институция по същия договор се спира за същия срок.

6. Задължението за плащане или изпълнение, което би било дължимо в рамките на срока на спирането съгласно параграф 1, става дължимо веднага след изтичането на този срок.

7. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране уведомяват незабавно институцията или субекта по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и органите по член 83, параграф 2, букви а)—з) при упражняването на правомощието за спиране на изпълнението на определени задължения, след като се констатира, че институцията е изпаднала в несъстоятелност или има вероятност от това съгласно член 32, параграф 1, буква а) и преди да се вземе решение за реструктуриране.

Органът за реструктуриране публикува или осигурява публикуването на копие от заповедта или акта, по силата на които се спира изпълнението на задължения съгласно настоящия член, и условията и срока на спирането на изпълнението по начините, посочени в член 83, параграф 4.

8. Настоящият член не засяга разпоредбите на националното право на държавите членки, с които се предоставят правомощия за спиране на изпълнението на задължения за плащане или изпълнение, преди да се констатира, че институцията е изпаднала в несъстоятелност или има вероятност от това съгласно член 32, параграф 1, буква а), които са приложими за институции, подлежащи на ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност и които надхвърлят предвидените в настоящия член обхват и продължителност. Тези правомощия се упражняват в съответствие с обхвата, продължителността и условията, предвидени в съответното национално право. Условията, предвидени в настоящия член, не засягат условията, свързани с правомощието за спиране на изпълнението на задължения за плащане или изпълнение.

9. Държавите членки определят, че когато орган за реструктуриране упражнява правомощието да спре изпълнението на задължения за плащане или изпълнение за институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) съгласно параграф 1, органът за реструктуриране може да упражни и правомощието за налагане на ограничения на обезпечените кредитори на институцията по отношение на активите на тази институция или този субект за същия период от време. Прилагат се разпоредбите на член 70, параграфи 2—4.

10. Държавите членки определят, че когато орган за реструктуриране упражнява правомощието да спре изпълнението на задължения за плащане или изпълнение за институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) съгласно параграф 1, органът за реструктуриране може да упражни и правомощието за временно спиране на упражняването на правата на прекратяване на страна по договор с тази институция за същия период от време. Прилагат се разпоредбите на член 71, параграфи 2—8.

11. Когато след като е констатирал, че дадена институция е изпаднала в несъстоятелност или има вероятност от това съгласно член 32, параграф 1, буква а), органът за реструктуриране е упражнил правомощие по параграф 1, 9 или 10 от настоящия член, и ако впоследствие се предприеме действие по реструктуриране по отношение на тази институция, органът за реструктуриране не упражнява правомощията си по член 69, параграф 1, член 70 или член 71 спрямо тази институция.“

(22) В член 44, параграф 2 буква е) се заменя със следното:

„е) задължения с остатъчен срок до падежа под седем дни, дължими на системи или оператори на системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО, или на техните участници, които произтичат от участието в такава система, или дължими на признати от ЕОЦКП централни контрагенти от трети държави;“.

(22a) В член 44, параграф 2 се вмъква буква з):

„з) задължения към институции или субекти по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, които са част от една и съща група за реструктуриране, без самите те да са субекти за реструктуриране, независимо от техния падеж, освен когато тези задължения са от по-нисък ред от обичайните необезпечени задължения съгласно съответното национално право, с което се определя йерархията на вземанията и което е приложимо към датата на транспониране на настоящата директива.

Когато се прилага предходната алинея, органът за реструктуриране на съответното дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, преценява дали размерът на инструментите за изпълнение на изискванията по член 45ж, параграф 3 е достатъчен, за да подпомогне изпълнението на предпочитаната стратегия за реструктуриране.“

(22б) В член 44, параграф 3 след последната алинея се вмъква следната алинея:

„Органите за реструктуриране следва внимателно да преценят дали задълженията към институции или субекти, посочени в член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, които са част от същата група за реструктуриране, без да са субекти за реструктуриране, и които не са изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване по параграф 2, буква з) от настоящия член, следва да бъдат напълно или частично изключени съгласно букви а)—г) от настоящия параграф, за да се гарантира ефективното изпълнение на стратегията за реструктуриране.“

(23) Член 45 се заменя със следните членове:

„Член 45

Прилагане и изчисляване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Държавите членки гарантират, че институциите и субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) във всеки един момент спазват изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, когато това е необходимо и в съответствие с членове 45—45з.

2. Изискването по параграф 1 се изчислява в съответствие с член 45в, параграф 3, параграф 3а или параграф 4, в зависимост от случая, като сума от собствения капитал и приемливите задължения и се изразява като процент от:

а) общия размер на рисковата експозиция на съответния субект по параграф 1, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) мярката за общата експозиция на съответния субект по параграф 1, изчислена в съответствие с членове 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 45а

Освобождаване от минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Независимо от член 45, органите за реструктуриране освобождават от изискването по член 45, параграф 1 финансираните с покрити облигации ипотечни кредитни институции, които съгласно националното законодателство не могат да приемат депозити, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) дейността на тези институции ще бъде прекратена посредством ликвидация съгласно националните производства по несъстоятелност или друг вид процедури, прилагани в съответствие с членове 38, 40 или 42, предвидени за тези институции;

б) тези национални производства по несъстоятелност или друг вид процедури ще гарантират, че кредиторите на тези институции, включително притежателите на покрити облигации, когато е приложимо, ще понесат загуби по начин, който съответства на целите на реструктурирането.

2. Институциите, освободени от изискването по член 45, параграф 1, не се включват в консолидацията, посочена в член 45е, параграф 1.

Приемливи задължения за субектите за реструктуриране

1. Приемливите задължения се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения на субектите за реструктуриране само ако отговарят на условията, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на условията по член 72б, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чрез дерогация от първа алинея, когато настоящата директива се позовава на изискванията по член 92а или член 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, приемливите задължения за целите на тези членове се състоят от приемливи задължения, както са определени в член 72к от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в съответствие с втора част, дял I, глава 5а от този регламент.

2. Чрез дерогация от член 72а, параграф 2, буква л) от Регламент (ЕС) № 575/2013, задълженията, произтичащи от дългови инструменти с дериватни характеристики, като например структурирани облигации, се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения само ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) главницата на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, е предварително известна към момента на емитиране, фиксирана е или е нарастваща и не се влияе от дериватната характеристика или дълговият инструмент включва договорна клауза, която уточнява размера на вземането в случай на реструктуриране;
- б) позицията на задължението, произтичащо от дълговия инструмент или внедрения дериват, подлежи на всекидневно оценяване при активен, ликвиден и двупосочен пазар за равностоеен инструмент без кредитен риск в съответствие с членове 104 и 105 от Регламент (ЕС) № 575/2013 //, или дълговият инструмент включва договорна клауза, която уточнява размера на вземането в случай на реструктуриране.
- в) дълговият инструмент, включително неговата дериватна характеристика, не е предмет на споразумение за нетиране и оценката му не е предмет на разпоредбите на член 49, параграф 3;

Задълженията, посочени в първа алинея, се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения по отношение на частта, съответстваща на сумата, посочена в първа алинея, буква а).

2а. Задължения, емитирани от дъщерно дружество, установено в Съюза, което е част от същата група за реструктуриране като субекта за реструктуриране, за съществуващ акционер, който не е част от същата група за реструктуриране, се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения на субектите за реструктуриране, при условие че са изпълнени всички от посочените по-долу условия:

- а) емитирани са в съответствие с член 45ж, параграф 3, буква а);
- б) упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване за такива задължения в съответствие с член 59 или член 62 не засяга контрола над дъщерното дружество от страна на субекта за реструктуриране;
- в) не надвишават сума, определена чрез изваждане на сумата по подточка i) от сумата по подточка ii):
 - i. сумата на задълженията, емитирани за субекта за реструктуриране и закупени от него пряко или косвено чрез други субекти от същата група за реструктуриране и сумата на собствения капитал, емитиран в съответствие с член 45ж, параграф 3, буква б);
 - ii. сумата, изисквана в съответствие с член 45ж, параграф 1.

3. Без да се засяга минималното изискване по член 45в, параграф 3а и член 45г, параграф 1, буква а), органите за реструктуриране гарантират, че част от изискването по член 45е в размер на 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, се спазва от субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ, или субектите за реструктуриране, предмет на член 45в, параграфи 3а и 3б, посредством собствен капитал и инструменти, отговарящи на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на параграфи 3—5 от член 72б от посочения регламент. По искане на субект за реструктуриране органът за реструктуриране може да позволи равнище, по-ниско от 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, но по-високо от сумата, получена при прилагането на формулата $(1-X1/X2) \times 8\%$ от общите задължения, включително собствения капитал, да се спазва от субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ, или субектите за реструктуриране, предмет на член 45в, параграфи 3а и 3б, посредством собствен капитал и инструменти, отговарящи на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на параграфи 3—5 от член 72б от посочения регламент, при условие че са изпълнени условията по член 72б, параграф 3, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, където, като се спазва ограничението на частта от намалението, възможно съгласно член 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013:
- $X1 = 3,5 \%$ от общия размер на рисковата експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- $X2 =$ сумата, получена от сбора на: i) 18 % от общия размер на рисковата експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и ii) изискването, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС.

4. За субекти за преструктуриране, които не са нито Г-СЗИ, нито субекти за преструктуриране, предмет на член 45в, параграфи 3а и 3б, органът за преструктуриране може да реши, че част от изискването, посочено в член 45е, до по високото от: 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, на субекта или формулата, посочена в параграф 6, се изпълнява със собствен капитал и инструменти, които отговарят на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на параграфи 3—5 от член 72б от посочения регламент, при положение че са изпълнени следните условия:

- а) задълженията, които не са подчинен дълг, посочени в параграфи 1 и 2, имат същия приоритет в националното законодателство в областта на несъстоятелността, както някои задължения, които са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или член 44, параграф 3;
- б) рискът от обстоятелството, че поради планираното прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо задължения, които не са подчинен дълг и които не са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или член 44, параграф 3, кредиторите по вземанията, произтичащи от тези задължения, понасят по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация съгласно обичайното производство по несъстоятелност;
- в) размерът на подчинените задължения не надвишава размера, който е необходим, за да се гарантира, че посочените в буква б) кредитори няма да претърпят по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация съгласно обичайното производство по несъстоятелност.

Когато органът за преструктуриране констатира, че в рамките на един клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които би имало основания да се изключат от прилагането на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или член 44, параграф 3, възлиза на повече от 10% от този клас, той оценява риска, посочен във втора алинея, буква б).

5. За целите на параграфи 3 и 4 дериватните задължения се включват в общите задължения въз основа на пълното признаване на правата за нетиране на контрагентите.

Собственият капитал на субект, който е използван за спазване на изискването, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, е допустим, за да се спазва изискването по параграфи 3 и 4.

6. Чрез дерогация от параграф 3, органът за реструктуриране може да реши изискването по член 45е да се спазва от субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ, или субектите за реструктуриране, предмет на член 45в, параграф 3а или 3б, посредством инструменти, отговарящи на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на параграфи 3—5 от член 72б от посочения регламент, доколкото сборът на тези инструменти и собствен капитал на субекта, поради задължението му да спазва изискванията, посочени в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 45в, параграф 3а и член 45е, не надвишава по-високата от следните стойности: 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, на субекта или сумата, получена в резултат от прилагането на формулата Ax^2+Bx^2+C , където А, В и С са следните суми:

А = сумата, получена във връзка с изискването по член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 (стълб 1)

В = сумата, получена във връзка с изискването по член 104а от Директива 2013/36/ЕС (стълб 2R)

С = сумата, получена във връзка с изискването по член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС (комбинирано изискване за капиталов буфер).

(7) Органите за реструктуриране могат да упражняват правомощието, посочено в параграф 6, по отношение на субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ или предмет на член 45в, параграф 3а или 3б, и които отговарят на едно от посочените по-долу условия, при условие че броят на идентифицираните субекти за реструктуриране не надхвърля 30 % от всички субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ или предмет на член 45в, параграф 3а или 3б, за които органът за реструктуриране определя изискването, посочено в член 45е:

а) изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, отразява факта, че субектът за реструктуриране, който е Г-СЗИ или предмет на член 45в, параграф 3а или 3б, е сред 20 % най-рискови институции, за които органът за реструктуриране определя изискването, посочено в член 45, или

б) когато са установени съществени пречки пред възможността за реструктуриране в предходната оценка на възможността за реструктуриране и:

i) не са предприети коригиращи действия вследствие на прилагането на правомощията, посочени в член 17, параграф 5, в срока, изискван от органа за реструктуриране, или

ii) установените съществени пречки не могат да бъдат отстранени чрез някое от правомощията по член 17, параграф 5, и упражняването на правомощието, посочено в параграф 6, би компенсирало изцяло или частично отрицателното въздействие на пречката върху възможността за реструктуриране, или

в) органът за реструктуриране смята, че осъществимостта и надеждността на предпочитаната стратегия за реструктуриране на субекта са ограничени, като се вземат предвид размерът на субекта, взаимнообвързаността, естеството, обхвата и сложността на неговите дейности, правната му форма и акционерната структура.

За целите на границата, посочена в първа алинея, органът за реструктуриране закръгля числото, получено в резултат на изчислението, към най-близкото цяло число.

Държавите членки могат, като вземат предвид особеностите на своите национални банкови сектори, включително по-специално броя на субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ или предмет на член 45в, параграф 3а или 3б, за което националният орган за реструктуриране определя изискването по член 45е, да определят процента, посочен в първа алинея, на равнище, по-високо от 30 %.

(8) Решението, посочено в параграфи 4 и 6, се взема от органа за реструктуриране след консултация с компетентния орган.

При вземането на решението, посочено в параграфи 4 и 6, органите за реструктуриране вземат също така предвид:

а) дълбочината на пазара за инструментите на институцията, посочени в първа алинея, ценообразуването за такива съществуващи инструменти, и времето, необходимо за извършване на сделките, които са необходими за спазване на решението, посочено в първа алинея;

б) размерът на инструментите на приемливите задължения, които отговарят на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с остатъчен срок до падежа под една година, считано от датата на решението за прилагане на изискването, с оглед да се направят количествени корекции на изискването, посочено в първата алинея;

в) наличието и размера на инструментите, които отговарят на всички условия, посочени в член 72а, с изключение на буква г) от член 72б, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

г) дали размерът на задължения, които са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или член 44, параграф 3, които при обичайно производство по несъстоятелност имат еднакъв или по-нисък ранг в сравнение с допустимите задължения от най-висок ранг, е значителен в сравнение с приемливите задължения и собствения капитал на институцията.

Когато размерът на изключените задължения, посочени в буква г), не надхвърля 5 % от размера на собствения капитал и приемливите задължения на дадена институция, изключената сума се счита за несъществена. Над тази граница значимостта на изключените задължения се оценява от органите за реструктуриране.

д) бизнес модела, модела на финансиране и рисковия профил на субекта, както и стабилността и способността му да допринася за икономиката;

е) въздействието на евентуалните разходи за реструктуриране върху рекапитализацията на субекта.

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Изискването по член 45, параграф 1 се определя от органа за реструктуриране след консултация с компетентния орган, въз основа на следните критерии:

- а) необходимостта да се гарантира, че групата за реструктуриране може да бъде реструктурирана чрез използването на инструменти за реструктуриране, включително, когато е целесъобразно — чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на реструктурирането;
- б) необходимостта да се гарантира, в съответните случаи, че субектът за реструктуриране и дъщерните му предприятия, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, разполагат с достатъчно приемливи задължения, за да се гарантира, че ако за тях бъдат приложени съответно инструментът за споделяне на загуби или правомощията за обезценяване или преобразуване, загубите могат да бъдат поети и съотношението на общата капиталова адекватност и отношението на ливъридж на съответните субекти могат да бъдат възстановени до необходимото равнище, така че те да могат да продължат да отговарят на условията за лицензиране и да извършват дейностите, за които са били лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС или съгласно Директива 2014/65/ЕС;
- в) необходимостта да се гарантира, че ако в плана за реструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 или да бъдат прехвърлени изцяло на приемател чрез частично прехвърляне, субектът за реструктуриране разполага с достатъчно други приемливи задължения, с които да се гарантира, че загубите могат да бъдат поети и съотношението на общата капиталова адекватност или, според случая, отношението на ливъридж на субекта за реструктуриране, могат да бъдат възстановени до необходимото равнище, така че субектът да може да продължи да отговаря на условията за лицензиране и да извършва дейностите, за които е бил лицензиран съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС;
- г) размера, стопанския модел, модела на финансиране и рисковия профил на субекта;
- е) степента, до която неизпълнението на задълженията от страна на субекта би имало неблагоприятен ефект върху финансовата стабилност, включително чрез разпространение на проблемите към други институции или субекти поради взаимосвързаността на субекта с други институции или субекти, или с останалата част от финансовата система.

2. В случаите, в които планът за реструктуриране предвижда, че е необходимо да се предприемат действия по реструктуриране в съответствие със съответните сценарии за реструктуриране, посочени в член 10, параграф 3, изискването по член 45, параграф 1 е равно на размера, който е достатъчен, за да се гарантира, че:

- а) загубите, които се очаква субектът да понесе, са изцяло поети („поемане на загуби“);
- б) субектът за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, са рекапитализирани до равнище, което им позволява да продължат да отговарят на условията на лицензиране и да извършват дейностите, за които са лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС, Директива 2014/65/ЕС или равностоен законодателен акт, в продължение на подходящ период от време, не по-дълъг от една година („рекапитализация“).

В случаите, в които планът за реструктуриране предвижда, че дейността на субекта ще бъде прекратена чрез ликвидация съгласно обичайно производство по несъстоятелност или други равностойни национални процедури, субектът за реструктуриране оценява дали е обосновано да се ограничи изискването по член 45, параграф 1 за този субект, така че да не надвишава необходимия размер за покриване на загубите в съответствие с първа алинея, буква а).

В оценката си органът за реструктуриране разглежда по-специално ограничението, посочено в предходната алинея, по отношение на всяко възможно въздействие върху финансовата стабилност и риска от верижни ефекти за финансовата система.

3. По отношение на субектите за реструктуриране посоченият в параграф 2 размер се състои от следното:

а) сбора на:

- i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране;
- ii) размера на рекапитализацията, който позволява на групата за реструктуриране, възникнала в резултат на реструктурирането, да възстанови спазването на изискването за съотношението на общата капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране след изпълнението на действията по реструктуриране;

б) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта за реструктуриране, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране; и

ii) размера на рекапитализацията, който позволява на групата за реструктуриране, възникнала в резултат на реструктурирането, да възстанови спазването на изискването за нейното отношение на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране след изпълнението на действията по реструктуриране.

За целите на член 45, параграф 2, буква а) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процент и представлява размерът, изчислен в съответствие с буква а) от настоящия параграф, разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 45, параграф 2, буква б) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процент и представлява размерът, изчислен в съответствие с буква б) от настоящия параграф, разделен на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

При определянето на конкретното изискване, предвидено в първа алинея, буква б), органът за реструктуриране взема под внимание изискванията, посочени в член 37, параграф 10, член 44, параграфи 5 и 8 от Директива 2014/59/ЕС.

При определянето на размера на рекапитализацията, посочен в предходните алинеи, органът за реструктуриране:

а) използва последните отчетени стойности на съответната обща рискова експозиция или отношението на ливъридж, адаптирани за евентуални промени, произтичащи от действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране; и

б) след консултация с компетентния орган коригира надолу или нагоре сумата, съответстваща на действащото към момента изискване, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за да установи изискването, приложимо към субекта за реструктуриране след изпълнението на предпочетената стратегия за реструктуриране.

Органът за реструктуриране е в състояние да увеличи изискването, предвидено в първа алинея, буква а), подточка ii), с подходящ размер, който е необходим, за да се гарантира, че след реструктурирането субектът ще поддържа достатъчно пазарно доверие в продължение на подходящ период от време, не по-дълъг от една година („буфер на пазарното доверие“).

Когато се прилага предходната алинея, буферът на пазарното доверие се определя на равнище, равно на комбинираното изискване за буфер, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, с изключение на изискването по буква а) от посочената разпоредба, което би се прилагало след прилагането на инструментите за реструктуриране.

Този размер се коригира надолу, ако след консултация с компетентния орган органът за реструктуриране констатира, че е осъществимо и реалистично да се приеме, че по-малък размер ще бъде достатъчен да се осигури пазарно доверие и да се гарантира както непрекъснато предоставяне на критични икономически функции от институцията, така и достъп до финансиране, без да се прибегва до извънредна финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с член 101, параграф 2 и член 44, параграфи 5 и 8 от Директива 2014/59/ЕС след прилагане на стратегията за реструктуриране. Този размер се коригира нагоре, ако след консултация с компетентния орган органът за реструктуриране констатира, че е нужно по-високо равнище, за да се осигури достатъчно пазарно доверие и да се гарантира както непрекъснато предоставяне на критични икономически функции от институцията, така и достъп до финансиране, без да се прибегва до извънредна финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с член 101, параграф 2 и член 44, параграфи 5 и 8 от Директива 2014/59/ЕС в продължение на подходящ период от време, не по-дълъг от една година.

ЕБО разработва проект на регулаторни технически стандарти, с които се уточнява методиката, използвана от органите за реструктуриране за разчет за изискванията, посочени в член 104а и член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС за субекти за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране, когато групата за реструктуриране сама по себе си не подлежи на тези изисквания съгласно посочената директива.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [6 месеца след влизането в сила на настоящата директива].

На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

За. За субектите за реструктуриране, които не попадат в обхвата на член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и които са част от група за реструктуриране, чиито общи активи надвишават 100 милиарда евро, равнището на изискването, посочено в параграф 3, е равно най-малко на („изискване по стълб 1 за банки от най-висок ред“):

а) 13,5 %, когато се изчислява в съответствие с член 45, параграф 2, буква а), и

б) 5 %, когато се изчислява в съответствие с член 45, параграф 2, буква б).

Чрез дерогация от член 45б органите за реструктуриране, посочени в предходната алинея, отговарят на равнището на изискването, посочено в настоящия параграф, което е равно на 13,5 %, когато се изчислява в съответствие с член 45, параграф 2, буква а), и на 5 %, когато се изчислява в съответствие с член 45, параграф 2, буква б) с приемливи задължения, които отговарят на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на член 72б, параграфи 3—5 от посочения регламент, задължения, посочени в член 45б, параграф 2а, или собствен капитал.

3б. Органите за реструктуриране могат, след консултация с компетентните органи, да решат да прилагат минималните изисквания, посочени в параграф 3а, за субекти за реструктуриране, които не са предмет на член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013, и са част от група за реструктуриране, чиито общи активи са под 100 милиарда евро, и за които органът за реструктуриране счита, че вероятно представляват системен риск в случай на неизпълнение.

При вземането на решенията, посочени в предходната алинея, органите за реструктуриране вземат предвид:

- i) преобладаването на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране;
- ii) ограничения достъп до капиталовите пазари за приемливите задължения;
- iii) разчитането, че базовият собствен капитал от първи ред отговаря на изискването по член 45, параграф 1.

Решението да не се налага минимално изискване съгласно параграф 3б не засяга решението, съгласно което изискването по член 45е се изпълнява чрез инструменти, които отговарят на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013 в съответствие с член 45б, параграфи 3—6.

4. По отношение на субектите, които не са субекти за реструктуриране, посоченият в параграф 2 размер се състои от следното:

а) сбора на:

- i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта; и
- ii) размера на рекапитализацията, който позволява на субекта да възстанови спазването на изискването за съотношението на общата капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59 и реструктуриране на групата за реструктуриране;

б) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013; и

ii) размера на рекапитализацията, който позволява на субекта да възстанови спазването на изискването за отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59 и реструктуриране на групата за реструктуриране.

За целите на член 45, параграф 2, буква а) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процент и представлява размерът, изчислен в съответствие с буква а), разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 45, параграф 2, буква б) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процент и представлява размерът, изчислен в съответствие с буква б), разделен на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

При определянето на конкретното изискване, предвидено в първа алинея, буква б), органът за реструктуриране взема под внимание изискванията, посочени в член 37, параграф 10, член 44, параграфи 5 и 8 от Директива 2014/59/ЕС.

При определянето на размера на рекапитализацията, посочен в предходните алинеи, органът за реструктуриране:

а) използва последните отчетени стойности на съответната обща рискова експозиция или отношението на ливъридж, адаптирани за евентуални промени, произтичащи от действията, предвидени в плана за реструктуриране; и

б) след консултация с компетентния орган коригира надолу или нагоре сумата, съответстваща на действащото към момента изискване, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за да установи изискването, приложимо към съответния субект след упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59 и реструктуриране на групата за реструктуриране.

Органът за реструктуриране е в състояние да увеличи изискването, предвидено в буква а), подточка ii) от първа алинея, с подходящ размер, който е необходим, за да се гарантира, че след упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 59 субектът продължава да отговаря на условията за лицензиране и поддържа достатъчно пазарно доверие в продължение на подходящ период от време, не по-дълъг от една година („буфер на пазарното доверие“).

Когато се прилага предходната алинея, размерът на буфера на пазарното доверие се определя на равнище, равно на комбинираното изискване за буфер, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, с изключение на изискването по буква а) от посочената разпоредба, което би се прилагало след упражняването на правомощието по член 59 и реструктурирането на групата за реструктуриране. Този размер се коригира надолу, ако след консултация с компетентния орган органът за реструктуриране констатира, че е осъществимо и реалистично да се приеме, че по-малък размер ще бъде достатъчен да се осигури пазарно доверие и да се гарантира както непрекъснато предоставяне на критични икономически функции от институцията, така и достъп до финансиране, без да се прибегва до извънредна финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с член 101, параграф 2 и член 44, параграфи 5 и 8 от Директива 2014/59/ЕС, след упражняване на правомощието по член 59 и реструктурирането на групата за реструктуриране. Този размер се коригира нагоре, ако след консултация с компетентния орган органът за реструктуриране констатира, че е нужно по-високо равнище, за да се осигури достатъчно пазарно доверие и да се гарантира както непрекъснато предоставяне на критични икономически функции от институцията, така и достъп до финансиране, без да се прибегва до извънредна финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с член 101, параграф 2 и член 44, параграфи 5 и 8 от Директива 2014/59/ЕС в продължение на подходящ период от време, не по-дълъг от една година.

5. Когато органът за реструктуриране очаква, че определени класове приемливи задължения има основания да се изключат изцяло или частично от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 или могат да бъдат прехвърлени изцяло към приемател чрез частично прехвърляне, изискването по член 45, параграф 1 се изпълнява посредством други приемливи задължения, достатъчни за:

а) да се покрие размерът на изключените задължения, определен в съответствие с член 44, параграф 3;

б) да се гарантира, че посочените в параграф 2 условия са изпълнени.

6. В решението на органа за реструктуриране да наложи минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно настоящия член се посочват причините за това решение, включително пълна оценка на посочените в параграфи 2 – 5 елементи, и то се преразглежда своевременно, за да отрази евентуални промени в равнището на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС.

7. За целите на параграфи 3 и 4 капиталовите изисквания се тълкуват в съответствие с начина, по който компетентният орган прилага преходните разпоредби в десета част, дял I, глави 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и разпоредбите в националното законодателство, с които се урежда упражняването на възможностите за действие, предоставени на компетентните органи в посочения регламент.

Член 45г

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субектите за реструктуриране от Г-СЗИ и значими дъщерни предприятия на Г-СЗИ извън ЕС

1. Изискването по член 45, параграф 1 за субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ или е част от Г-СЗИ, се състои в следното:

а) изискванията, посочени в член 92а и член 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и

б) всяко допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено от органа за реструктуриране конкретно за субекта в съответствие с параграф 2, което се покрива от задължения, отговарящи на условията по член 45б.

1а. Изискването по член 45, параграф 1 за субект, подлежащ на изискването, посочено в член 92б и член 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се състои от следното:

- а) изискванията, посочени в член 92б и член 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
- б) всяко допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено от органа за реструктуриране в съответствие с параграф 2, което се покрива от задължения, отговарящи на условията по член 45ж и член 89, параграф 2.

2. Органът за реструктуриране налага допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения по параграф 1, буква б) и параграф 1а, буква б) единствено:

- а) ако изискването, посочено в параграф 1, буква а) и параграф 1а, не е достатъчно, за да се изпълнят условията, определени в член 45в; и
- б) доколкото гарантира, че са изпълнени условията на член 45в.

3. За целите на член 45з, параграф 2, когато няколко субекта, които са Г-СЗИ, принадлежащи към една и съща Г-СЗИ, представляват субекти за реструктуриране, съответните органи за реструктуриране изчисляват посочения в параграф 2 размер:

- а) за всеки субект за реструктуриране;
- б) за предприятието майка от Съюза, както ако то би било единственият субект за реструктуриране в Г-СЗИ.

4. В решението на органа за реструктуриране да наложи допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно параграф 1, буква б) се посочват причините за това решение, включително пълна оценка на посочените в параграфи 2—5 елементи, и то се преразглежда своевременно, за да отрази евентуални промени в равнището на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, приложимо към групата за реструктуриране.

Член 45е

Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субектите за реструктуриране

1. Субектите за реструктуриране спазват изискванията, определени в членове 45б — 45г, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране.

2. Изискването по член 45, параграф 1 по отношение на субект за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране се определя в съответствие с член 45з въз основа на изискванията по членове 45б — 45г и в зависимост от това дали съгласно плана за реструктуриране дъщерните предприятия на групата от трети държави трябва да бъдат реструктурирани поотделно.

3. По отношение на групите за реструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 83б, буква б) съответният орган за реструктуриране решава, в зависимост от характеристиките на механизма за солидарност и предпочитаната стратегия за реструктуриране, по какъв начин субектите от групата за реструктуриране да отговарят на изискванията, посочени в член 45в, параграфи 3 и 3а, за да е гарантирано, че групата за реструктуриране като цяло отговаря на изискването, посочено в параграфи 1 и 2.

Член 45ж

Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субекти, които не са субекти за реструктуриране

1. Институциите, които са дъщерни предприятия на субект за реструктуриране или на субект за реструктуриране от трета държава и не са субекти за реструктуриране, спазват изискванията, определени в член 45в, на индивидуална основа. Органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, може да реши да приложи изискването, предвидено в настоящия член, към субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), което е дъщерно предприятие на субект за реструктуриране и което не е субект за реструктуриране.

Чрез дерогация от първа алинея предприятията майки от Съюза, които не са субекти за реструктуриране и са дъщерни предприятия на субекти от трети държави, спазват изискванията, определени в членове 45в—45г, на консолидирана основа.

Групите за реструктуриране, определени съгласно член 2, параграф 1, точка 83б, буква б), кредитните институции, които са свързани с централен орган, и централният орган, които не са субекти за реструктуриране, и кредитните институции, които са свързани с централен орган, и централният орган, които са субекти за реструктуриране, но не подлежат на разпоредбите на член 45е, параграф 3, спазват изискванията, определени в член 45в, на индивидуална основа.

Изискването по член 45, параграф 1 за субект, посочен в настоящия параграф, се определя в съответствие с членове 45з и 89, когато е приложимо, и въз основа на изискванията, определени в член 45в.

2. Изискването по член 45, параграф 1 за субектите, посочени в параграф 1, отговаря на критериите за приемливост, предвидени в параграф 3.

3. Изискването се спазва посредством едно или повече от следните:

а) задължения, които:

i) са емитирани в полза на субекта за реструктуриране и са закупени от него пряко или непряко посредством други субекти в същата група за реструктуриране, която е закупила задълженията от субекта, за който се прилага настоящият член, или от съществуващ акционер, който не е част от същата група за реструктуриране, доколкото упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване в съответствие с членове 59 — 62 не засяга контрола над дъщерното дружество от страна на субекта за реструктуриране;

ii) отговарят на критериите за приемливост, посочени в член 72а, с изключение на член 72б, параграф 2, букви б), в), к), л) и м) и член 72б, параграфи 3—5 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

iii) при нормална процедура по несъстоятелност имат същия ранг като инструментите на собствения капитал или по-нисък от ранга на задълженията, които не отговарят на изискването по подточка i) и не са приемливи от гледна точка на изискванията за собствен капитал;

iv) подлежат на упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване по членове 59 — 62, което е в съответствие със стратегията за реструктуриране на групата за реструктуриране, по-специално без да се засяга контролът на дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране;

v) закупуването на задълженията не се финансира пряко или непряко от субекта, за който се прилага настоящият член;

vi) в разпоредбите, уреждащи задълженията, не се посочва изрично, нито се подразбира, че задълженията ще бъдат изискани, изкупени обратно или изплатени предсрочно, според случая, от субекта, за който се прилага настоящият член, освен при несъстоятелност или ликвидация на субекта, нито субектът предоставя знак за това по друг начин;

vii) разпоредбите, уреждащи задълженията, не дават на държателя им правото да ускори графика на изплащане на лихвите или на главницата, освен при несъстоятелност или ликвидация на субекта, за който се прилага настоящият член;

viii) равнището на плащанията по разпределяне на печалбата, доколкото е приложимо, дължими по задълженията, не се изменя въз основа на кредитния рейтинг на субекта, към който се прилага настоящият член, или на неговото предприятие майка.

б) инструменти на собствения капитал, които:

i) са емитирани в полза на субекти, включени в една и съща група за реструктуриране, и са закупени от тях, или

ii) са емитирани в полза на субекти, които не са включени в една и съща група за реструктуриране, и са закупени от тях, доколкото прилагането на правомощието за обезценяване или преобразуване по членове 59 — 62 не засяга контрола на дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране.

5. Органът за реструктуриране на дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, може да отмени изцяло прилагането на настоящия член по отношение на това дъщерно предприятие, когато:

- а) както дъщерното предприятие, така и субектът за реструктуриране са установени в същата държава членка и са част от същата група за реструктуриране;
- б) субектът за реструктуриране спазва изискването, посочено в член 45е;
- в) към съответния момент няма и не се очакват съществени практически или нормативни пречки за своевременното прехвърляне на собствения капитал или за изплащането на задължения от субекта за реструктуриране към дъщерното предприятие, по отношение на които е била направена констатацията по член 59, параграф 3, по-специално когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране;
- г) компетентният орган приема, че субектът за реструктуриране управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самият субект за реструктуриране, със съгласието на компетентния орган, е декларирал, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажменти, или рисковете в дъщерното предприятие са несъществени;
- д) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на субекта за реструктуриране се прилагат и за дъщерното предприятие;
- е) субектът за реструктуриране държи повече от 50 % от акциите с право на глас в капитала на дъщерното предприятие или има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на управителния му орган с изключение на кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган.

5а. Органът за реструктуриране на дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, може също така да отмени изцяло прилагането на настоящия член по отношение на това дъщерно предприятие, когато:

- а) както дъщерното предприятие, така и неговото предприятие майка са установени в същата държава членка и са част от същата група за реструктуриране;
- б) предприятието майка отговаря на изискването, посочено в член 45, на подконсолидирана основа в държавата членка на дъщерното предприятие;
- в) към съответния момент няма и не се очакват съществени практически или нормативни пречки за своевременното прехвърляне на собствения капитал или за изплащането на задължения от предприятието майка към дъщерното предприятие, по отношение на които е била направена констатацията по член 59, параграф 3, по-специално когато по отношение на предприятието майка е предприето действие за реструктуриране или е упражнено правомощието по член 59, параграф 1;
- г) компетентният орган приема, че предприятието майка управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самото предприятие майка, със съгласието на компетентния орган, е декларирало, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажменти, или рисковете в дъщерното предприятие са несъществени;
- д) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на предприятието майка обхващат дъщерното предприятие;
- е) предприятието майка държи повече от 50 % от акциите с право на глас в капитала на дъщерното предприятие или има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на управителния му орган с изключение на кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган.

6. Когато са изпълнени условията по параграф 5, букви а) и б), органът за реструктуриране на дъщерно предприятие може да разреши изискването да бъде изпълнено изцяло или частично посредством гаранция, предоставена от субекта за реструктуриране, която отговаря на следните условия:

а) гаранцията се предоставя на стойност, която е най-малко еквивалентна на стойността на изискването, която замества;

б) гаранцията се задейства, когато дъщерното предприятие не е в състояние да плаща изискуемите си дългове или други задължения или когато за това дъщерно предприятие е направена констатацията по член 59, параграф 3 в зависимост от това кое от двете събития настъпи по-рано;

в) гаранцията е обезпечена чрез споразумение за финансово обезпечение съгласно определението в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2002/47/ЕО на стойност най-малко 50 % от нейния размер;

д) обезпечението на гаранцията отговаря на изискванията по член 197 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и след прилагането на консервативно процентно намаление, е достатъчно, за да покрие напълно гарантираната сума;

е) обезпечението на гаранцията е свободно от тежести и по-специално не се използва като обезпечение за друга гаранция;

ж) обезпечението има ефективен срок до падежа, отговарящ на същото условие за падежа, като за посоченото в член 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и

з) няма нормативни, регулаторни или оперативни пречки за прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране към съответното дъщерно предприятие, включително когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране.

По искане на органа за реструктуриране субектът за реструктуриране предоставя независимо писмено мотивирано правно становище или доказва по друг задоволителен начин, че не съществуват правни, регулаторни или оперативни пречки пред прехвърлянето на обезпечението на съответното дъщерно предприятие.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за допълнително уточняване на методите, така че да се избегне инструментите, признати за целите на член 45ж и непряко записани, изцяло или отчасти, от страна на субекта за реструктуриране, да попречат на гладкото изпълнение на стратегията за реструктуриране. Тези методи следва да гарантират по-специално правилното насочване нагоре по веригата на загубите към субекта за реструктуриране, а на капитала — надолу по веригата към субектите, които са част от групата за реструктуриране, но самите те не са субекти за реструктуриране, и да осигурят механизъм за избягване на двойното отчитане на приемливите инструменти, признати за целите на член 45ж. Те се състоят от режим на приспадане или друг също толкова стриктен подход и гарантират на субектите, които не са субекти за реструктуриране, резултат, равнозначен на изцяло пряко записване на приемливите инструменти, признати за целите на член 45ж, от страна на субекта за реструктуриране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [6 месеца след влизането в сила на настоящата директива].

На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 45ж1

Освобождаване за кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган

Органът за реструктуриране може, в съответствие с националното право, да отмени прилагането на член 45е или член 45ж по отношение на една или повече кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) кредитните институции и централният орган подлежат на надзор от същия компетентен орган, установени са в същата държава членка и са част от една и съща група за реструктуриране;
- б) задълженията на централния орган и свързаните институции са солидарни и някои от задълженията на свързаните институции са напълно гарантирани от централния орган;
- в) минималното изискване за собствен капитал и за приемливи задължения, платежоспособността и ликвидността на централния орган и на всички свързани институции се наблюдават като едно цяло въз основа на консолидираните отчети на въпросните институции;
- г) ръководството на централния орган има право да дава инструкции на ръководствата на свързаните институции;
- д) съответната група за реструктуриране спазва изискването, посочено в член 45е, параграф 3; и
- е) към съответния момент няма и не се очакват съществени практически или нормативни пречки за своевременното прехвърляне на собствения капитал или за изплащането на задължения между централния орган и свързаните с него кредитни институции в случай на реструктуриране.

Процедура за определяне на изискването

1. Органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране, органът за реструктуриране на ниво група, ако е различен първия, както и органите за реструктуриране, отговарящи за дъщерните предприятия на група за реструктуриране, към която се прилага изискването по член 45ж на индивидуална основа, полагат всички възможни усилия за постигането на единно съвместно решение по всички изброени по-долу въпроси:

- а) размера на изискването, прилагано на консолидираното равнище на групата за реструктуриране за всеки субект за реструктуриране;
- б) размера на изискването, прилагано за всяко дъщерно предприятие на субекта за реструктуриране на индивидуално равнище. Съвместното решение гарантира, че са спазени разпоредбите на членове 45е и 45ж, обосновано е надлежно и се предоставя на:
- в) субекта за реструктуриране от неговия орган за реструктуриране;
- г) дъщерните предприятия на всеки субект за реструктуриране от съответните им органи за реструктуриране;
- д) предприятието майка от Съюза на групата от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, като това предприятие майка от Съюза не е субект за реструктуриране от същата група за реструктуриране.

В съвместното решение, взето в съответствие с настоящия член, може да се предвиди, че когато в съответствие със стратегията за реструктуриране няма достатъчно инструменти, съответстващи на член 45ж, параграф 3, закупени пряко или непряко от субекта за реструктуриране, изискванията, посочени в член 45в, параграф 4, се изпълняват частично от дъщерното дружество в съответствие с член 45ж, параграф 3 с инструменти, емитирани в полза на и закупени от субекти, които не принадлежат към групата за реструктуриране.

2. Когато няколко субекта от Г-СЗИ, принадлежащи към една и съща Г-СЗИ, са субекти за реструктуриране, органите за реструктуриране, посочени в първа алинея, обсъждат и, когато е целесъобразно и в съответствие със стратегията за реструктуриране на Г-СЗИ, съгласуват прилагането на член 72д от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и корекциите за минимизиране или премахване на разликата между сбора на сумите, посочени в член 45г, параграф 3, буква а) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за отделните субекти за реструктуриране, и сбора от сумите, посочени в член 45г, параграф 3, буква б) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Такава корекция може да се приложи при следните условия:
- а) корекцията може да се приложи по отношение на разликите в изчислението на общия размер на рисковите експозиции между съответните държави членки чрез корекция на равнището на изискването;
 - б) корекцията не се прилага с цел премахването на разлики, произтичащи от експозиции между групи за реструктуриране. Сборът от сумите, посочени в член 45г, параграф 3, буква а) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за отделните субекти за реструктуриране не е по-малък от сбора от сумите, посочени в член 45г, параграф 3, буква б) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
3. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение, решението се взема в съответствие с параграфи 4-6.
4. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение поради несъгласие относно консолидираното изискване за групата за реструктуриране, решението относно това изискване се взема от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, след като надлежно са взети предвид следните аспекти:
- а) оценката на дъщерните предприятия, извършена от съответните органи за реструктуриране;
 - б) становището на органа за реструктуриране на ниво група, ако е различен от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

Ако до изтичането на четиримесечния срок някой от съответните органи за реструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. В решението на ЕБО се вземат предвид разпоредбите на първа алинея, букви а), б) и в).

Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в срок от един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение в срок от един месец, се прилага решението на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

5. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение поради несъгласие относно равнището на изискването, което да се прилага към дъщерните предприятия на групата за реструктуриране, към която се прилага изискването по член 45ж, на индивидуална основа, решението се взема от съответните органи за реструктуриране на дъщерните предприятия, при положение че са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) становището на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране е надлежно взето предвид

б) становището на органа за реструктуриране на ниво група е взето предвид, ако този орган е различен от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране;

в) направена е оценка на спазването на разпоредбите на член 45ж.

Ако до изтичането на четиримесечния срок органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране или органът за реструктуриране на ниво група е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органите за реструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което вземат решение в съответствие с решението на ЕБО. В решението на ЕБО се вземат предвид разпоредбите на първа алинея, букви а), б) и в).

Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в срок от един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране или органът за реструктуриране на ниво група не отнасят въпроса до ЕБО за обвързваща медиация, когато нивото, определено от органа за реструктуриране на дъщерното предприятие:

- а) е в рамките на 2% от рисково претеглените активи на изискването, посочено в член 45е; и
- б) нивото, определено от органа за реструктуриране на дъщерното предприятие съответства на посоченото в член 45в, параграф 4.

Ако ЕБО не вземе решение в срок от един месец, се прилагат решенията на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия. Съвместното решение и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, подлежат на редовен преглед и, когато е целесъобразно, се актуализират.

6. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение поради несъгласие относно равнището на консолидираното изискване и равнището на изискването, което да се прилага към дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа, се прилага следното:

а) взема се решение относно равнището на изискването, което ще се прилага за дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа в съответствие с параграф 5:

б) взема се решение относно консолидираното изискване в съответствие с параграф 4;

7. Съвместното решение, посочено в параграф 1, и решенията на органите за реструктуриране, посочени в параграфи 4, 5 и 6, взети при липса на съвместно решение, са обвързващи за съответните органи за реструктуриране.

Съвместното решение и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, подлежат на редовен преглед и, когато е целесъобразно, се актуализират.

8. Органите за реструктуриране, съгласувано с компетентните органи, изискват и проверяват дали субектите спазват изискването по член 45, параграф 1 и вземат решения съгласно настоящия член едновременно с разработването и поддържането на плановете за реструктуриране.

9. Органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране информира ЕБО за минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, които са определени:

а) на консолидираното равнище на групата за реструктуриране;

б) на равнището на дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа.

Надзорна отчетност и публично оповестяване на изискването

1. Субектите, посочени в член 1, параграф 1, към които се прилага изискването по член 45, параграф 1, предоставят на компетентните органи и органите за реструктуриране отчети по следните елементи поне веднъж на шест месеца или по-често по искане на компетентния орган или органа за реструктуриране:

а) размера на наличния собствен капитал и приемливите задължения, които отговарят на условията по член 45б или член 45ж, параграф 3, и изразението на този размер съгласно член 45, параграф 2 след приспаданията, когато е приложимо, в съответствие с членове 72д — 72й от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) структурата на посочените в буква а) елементи, включително матуритетния им профил и техния ранг при обичайно производство по несъстоятелност.

Посоченото в първата алинея изискване не се прилага за субекти по член 45в, параграф 2, втора алинея.

2. Поне веднъж годишно субектите, посочени в член 1, параграф 1, към които се прилага изискването по член 45, параграф 1, оповестяват публично следната информация:

а) размера на наличния собствен капитал и приемливите задължения, които отговарят на условията по член 45б или член 45ж, параграф 3;

б) структурата на посочените в буква а) елементи, включително матуритетния им профил и техния ранг при обичайно производство по несъстоятелност;

в) приложимото изискване, посочено в член 45в или член 45г, изразено в съответствие с член 45, параграф 2.

Посоченото в първата алинея изискване не се прилага за субекти по член 45в, параграф 2, втора алинея.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се определят единните формати, образците и периодичността за надзорната отчетност и публичното оповестяване, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

За институциите, за които се прилага член 92а и член 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, тези проекти на технически стандарти за изпълнение се привеждат по целесъобразност в съответствие с техническите стандарти за изпълнение, приети в съгласно [приложимите разпоредби на РКИ във връзка с мандата на ЕБО за отчитане и оповестяване на МИПЗ по стълб I/ОКПЗ].

ЕБО представя на Комисията тези технически стандарти за изпълнение в срок до [12 месеца след влизането в сила].

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Когато се изпълняват действия по реструктуриране и се упражняват правомощията по член 59, изискванията за оповестяване, посочени в параграф 2, се прилагат от датата на крайния срок за спазване на изискванията на член 45в или член 45г, посочени в член 10, параграф 7, буква о).

Член 45й

Докладване пред ЕБО

1. Органите за реструктуриране информират ЕБО за минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определени за всеки субект в съответствие с член 45е или член 45ж в рамките на тяхната компетентност.
2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел уточняване на единните формати, образци и определения за определянето и предоставянето, съгласувано с компетентните органи, на информация от органите за реструктуриране на ЕБО за целите на параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в срок до [12 месеца след влизането в сила] ...☐

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 45к

Неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. При неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по член 45в или член 45г от страна на даден субект съответните органи намират решение въз основа на поне един от следните аспекти:

а) правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране в съответствие с членове 17 и 18;

ба) правомощието, посочено в член 16а;

б) мерките, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС;

в) мерките за ранна намеса в съответствие с член 27;

г) административните санкции и другите административни мерки в съответствие с членове 110 и 111;

д) оценка дали институцията е изпаднала в несъстоятелност или има вероятност от това, в съответствие с член 32.

3. Органите за реструктуриране и компетентните органи се консултират помежду си при упражняването на съответните им правомощия, посочени в параграф 1, букви а) — д).

Доклади

1. В сътрудничество с компетентните органи и органите за реструктуриране ЕБО представя на Комисията доклад за оценка на най-малко следните аспекти:

- а) по какъв начин минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, установено в съответствие с член 45е или член 45ж, е приложено на национално равнище, и по-специално дали са налице разминавания между държавите членки по отношение на равнищата, определени за съпоставими институции;
- б) по какъв начин правомощието, посочено в член 45б, параграфи 3, 4 и 6, е било упражнено от органите за реструктуриране и дали са налице разминавания между държавите членки при упражняването на това правомощие.

2. Посоченият в параграф 1 доклад обхваща следното:

- а) въздействието на минималното изискване и на всяко предложено хармонизирано равнище на минималното изискване върху следното:
 - i) финансовите пазари като цяло, и по-специално пазарите на необезпечен дълг и деривати;
 - ii) стопанските модели и структурата на баланса на институциите, по-специално модела и стратегията за финансиране на институциите, както и правната и оперативната структура на групите;
 - iii) рентабилността на институциите, по-специално разходите им за финансиране;
 - iv) миграцията на експозициите към субекти, върху които не се упражнява пруденциален надзор;
 - v) новите финансови продукти;
 - vi) разпространението на финансови инструменти за договорно споделяне на загуби, както и естеството и възможността за пазарна реализация на такива инструменти;
 - vii) склонността към прекомерно поемане на риск от страна на институциите;
 - viii) нивото на обременени активи в институциите;
 - ix) предприетите от институциите мерки за спазване на минималните изисквания, и по-специално до каква степен спазването на минималното изискване е постигнато чрез освобождаване от активи, емитиране на дългосрочен дълг и набиране на капитал; и

х) нивото на кредитиране от страна на кредитните институции, особено кредитирането на микро-, малки и средни предприятия, местни власти, регионални правителства и субекти от публичния сектор, и търговското финансиране, включително кредитирането в рамките на официални схеми за застраховане на експортно кредитиране;

б) взаимодействието между минималните изисквания и капиталовите изисквания, отношението на ливъридж и изискванията за ликвидност, определени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС;

в) способността на институциите самостоятелно да набират капитал или финансиране от пазарите, за да изпълнят евентуално предложени хармонизирани минимални изисквания.

3. Докладът по параграф 1 обхваща две календарни години и се представя на Комисията до 30 септември на календарната година след последната година, обхваната в доклада. Първият доклад се представя на Комисията не по-късно от [30 септември на втората година след датата на прилагане на настоящата директива].

Член 45м

Ред и условия за преходния период и за периода след реструктурирането

1. Чрез дерогация от член 45, параграф 1 органите за реструктуриране определят подходящ преходен период за дадена институция или субект, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г), за да спазят изискванията на член 45е или 45ж или изискване, породено от прилагането на член 45б, параграф 3, член 45б, параграф 4 или член 45б, параграф 6, според случая. Крайният срок за спазване на изискванията по член 45е или 45ж или на изискване, породено от прилагането на член 45б, параграф 3, член 45б, параграф 4 или член 45б, параграф 6, е 1 януари 2024 г.

Органът за реструктуриране определя междинно целево ниво за изискването по член 45е или 45ж или изискване, породено от прилагането на член 45б, параграф 3, член 45б, параграф 4 или член 45б, параграф 6, според случая, което се спазва от институция или субект, посочен в член 1, параграф 1, букви б), в) и г), считано от 1 януари 2022 г. Междинната цел като правило осигурява линейно натрупване на допустими задължения и собствен капитал за изпълнение на изискването.

Органът за реструктуриране може да определи преходен период, който е по-дълъг от 1 януари 2024 г., когато това е надлежно обосновано и уместно въз основа на критериите, посочени в параграф 4, като се вземат предвид:

- а) развитието на финансовото положение на субекта;
- б) перспективата субектът да е в състояние да гарантира спазването на изискванията по член 45е или 45ж или на изискване, породено от прилагането на член 45б, параграф 3, член 45б, параграф 4 или член 45б, параграф 6 в разумен срок;
- в) дали субектът е в състояние да замени задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или падеж, определени в членове 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 45б или член 45ж, параграф 3, независимо дали тази невъзможност е с несистемен характер или се дължи на затруднения за целия пазар,

1а. Крайният срок за спазване на минималното равнище на изискванията, посочени в член 45в, параграфи 3а и 3б, е 1 януари 2022 г.

1б. Минималното равнище на изискването, посочено в член 45в, параграфи 3а и 3б, не се прилага в следните случаи:

- а) в рамките на три години след датата, на която субектът за реструктуриране е започнал да се намира в положението, посочено в член 45в, параграф 3а или 3б;
- б) в рамките на две години след датата, на която субектът за реструктуриране е приложил инструмента за споделяне на загуби;
- в) в рамките на две години след датата, на която, с цел да се рекапитализира без прилагането на инструменти за реструктуриране, подлежащият на реструктуриране субект е въвел алтернативната мярка от страна на частния сектор, посочена в член 32, параграф 1, буква б), с която капиталовите инструменти и другите пасиви са били обезценени или преобразувани в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

2. Чрез дерогация от член 45, параграф 1 органите за реструктуриране определят подходящ преходен период за изпълнение на изискванията на член 45е или член 45ж или изискване, породено от прилагането на член 45б, параграф 3, член 45б, параграф 4 или член 45б, параграф 6, според случая, за институция или субект, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г), по отношение на които са приложени инструменти за реструктуриране или правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения.

3. За целите на параграфи 1, 1а и 2 органите за реструктуриране съобщават на институцията или субекта, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г), планирано МИПЗ за всеки 12-месечен период по време на преходния период, с оглед да се улесни постепенното увеличаване на неговия капацитет за поемане на загуби и рекапитализация. В края на преходния период МИПЗ е равно на стойността, определена съгласно член 45в, параграф 3а, член 45в, параграф 3б, член 45е, член 45ж, член 45б, параграф 3, член 45б, параграф 4 или член 45б, параграф 6, според случая.

4. При определянето на преходните периоди органите за реструктуриране вземат предвид:

- i) преобладаването на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране;
- ii) достъпа до капиталовите пазари за приемливите задължения;
- iii) разчитането, че базовият собствен капитал от първи ред ще отговори на изискването по член 45е;

5. При спазване на разпоредбите на параграф 1 няма пречки органите за реструктуриране впоследствие да преразгледат както преходния период, така и всяко планирано МИПЗ, установено в съответствие с параграф 3.“

(23а) В член 48, параграф 1 буква д) се заменя със следното:

„д) ако и само ако общото намаление на акциите или другите инструменти за собственост, съответните капиталови инструменти и задълженията с възможност за споделяне на загуби съгласно букви а)—г) от настоящия параграф е по-малко от сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в), за да достигнат до сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в), заедно с обезценяването съгласно букви а), б), в) и г) от настоящия параграф, органите намаляват в необходимата степен размера на главницата на задълженията с възможност за споделяне на загуби или текущата сума, дължима във връзка с такива задължения, включително дълговите инструменти по член 108, параграф 3, в съответствие с реда на вземанията при обичайното производство по несъстоятелност, включително реда на депозитите, предвиден в член 108, съгласно член 44.“

(24) Член 55 се заменя със следното:

„Член 55

Договорно признаване на споделянето на загуби

1. Държавите членки изискват от институциите и от дружествата по член 1, параграф 1, буква б), в) и г) да включат договорна разпоредба, съгласно която кредиторът или страната по споразумението или инструмента, пораждащи задължението, признава, че задължението може да бъде обезценено или преобразувано и се съгласява да приеме намаляване на главницата или текущата дължима сума, преобразуване или обезсилване, извършени в резултат на упражняването на тези правомощия от органа за реструктуриране, при условие че това задължение отговаря на всички изброени по-долу условия:

- а) задължението не е изключено съгласно член 44, параграф 2;
- б) задължението не представлява депозит по член 108, буква а);
- в) задължението се урежда от правото на трета държава;
- г) задължението е емитирано или поето след датата, на която държавата членка започва да прилага разпоредбите, приети за транспониране на настоящия раздел.

Първа алинея не се прилага в случаите, при които органът за реструктуриране на държава членка констатира, че по отношение на посочените в първа алинея задължения или инструменти могат да бъдат упражнени правомощията за обезценяване и преобразуване на органа за реструктуриране на държава членка в съответствие с правото на трета държава или обвързващо споразумение, сключено с третата държава.

2. Държавите членки гарантират, че когато институцията или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) достигне до констатацията, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да включи договорната разпоредба в параграф 1 за някои задължения, тази институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) уведомява органа за реструктуриране или компетентния орган, където е приложимо съгласно националното право, за своята констатация, включваща определянето на категорията, в която попада задължението, и обосновка.

Институцията или субектът предоставят на органа за реструктуриране цялата информация, която той може да поиска в разумен срок след получаването на уведомлението по първа алинея, за да оцени ефекта на това уведомление върху възможността за реструктуриране на тази институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

Държавите членки гарантират, че в случай на уведомление по първа алинея задължението да се включи договорната разпоредба в параграф 1 автоматично се спира от момента на получаване на уведомлението от органа за реструктуриране.

Ако органът за реструктуриране не е удовлетворен от това уведомление, той изисква включването на договорната разпоредба в параграф 1, когато счита, че няма неосъществимост или че е необходима клауза за договорно признаване, за да се осигури възможността за реструктуриране на тази институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

Задълженията, посочени в първата алинея, имат предимство пред задълженията с реда, посочен в член 108, параграф 2, букви а), б) и в) и в член 108, параграф 3.

Задълженията, за които институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) не включи договорната разпоредба, изисквана съгласно параграф 1, не се включват за целите на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

3. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да изискват от институциите и субектите по член 1, параграф 1, буква б), в) и г) да представят на органите правно становище относно правните възможности за осигуряване на изпълнението и ефективността на договорната разпоредба, посочена в параграф 1.

4. Ако институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) не включи в договора, уреждащ съответното задължение, изискваната съгласно параграф 1 договорна разпоредба, това не възпрепятства органа за реструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на това задължение.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел допълнително уточняване на списъка от задължения, към които се прилага изключването по параграф 1, и съдържанието на договорната разпоредба, изисквана съгласно посочения параграф, като отчита различните стопански модели на институциите.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10-14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, при които от правна или друга гледна точка би било невъзможно дадена институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да включи договорната разпоредба по параграф 1 за някои задължения. Това включва и условията, при които органите за реструктуриране да изискват включването на клаузата съгласно параграф 2, четвърта алинея.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [12 месеца след влизането в сила].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10-14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. Когато смята за необходимо, органът за реструктуриране посочва категориите задължения, по които институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) може да достигне до констатацията, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да включи договорната разпоредба по параграф 1 въз основа на условията, определени съгласно параграф 6.“

(27) В заглавията на член 59 и член 60 се добавя изразът „и приемливи задължения“.

(28) В член 59 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Правомощията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения могат да бъдат упражнявани:

и) отделно от действията по реструктуриране; или

й) в комбинация с действията по реструктуриране — когато са изпълнени условията за реструктуриране, посочени в членове 32 и 33. Правомощието за обезценяване или преобразуване на приемливи задължения отделно от действията по реструктуриране може да се упражнява само във връзка с приемливи задължения, които отговарят на условията, посочени в член 45ж, параграф 3, буква а), с изключение на условието, свързано с остатъчният срок до падежа на задълженията, и когато се упражнява, съответства на член 34, параграф 1, буква ж). След упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на приемливи задължения отделно от действията по реструктуриране, се извършва предвидената в член 74 оценка и се прилага член 75.

Когато съответните капиталови инструменти и приемливи задължения са закупени от субекта за реструктуриране непряко чрез други субекти в същата група за реструктуриране, правомощието за обезценяване или преобразуване се упражнява заедно с упражняването на същото правомощие на равнището на предприятието майка на засегнатия субект или на последващи предприятия майка, които не са субекти за реструктуриране, така че загубите да бъдат реално прехвърлени и засегнатият субект да бъде рекапитализиран от субекта за реструктуриране.

Когато се предприемат действия по реструктуриране във връзка със субект, който е субект за реструктуриране, или, при извънредни обстоятелства в отклонение от плана за реструктуриране, във връзка със субект, който не е субект за реструктуриране, размерът, който се намалява, обезценява или преобразува в съответствие с член 60, параграф 1 на равнището на този субект, се зачита при изчисляването на праговете, предвидени в член 37, параграф 10 и член 44, параграф 5, буква а) по отношение на засегнатия субект.“.

(29) В член 59, параграфи 2 и 3 изразът „капиталови инструменти“ се заменя с изречение „капиталови инструменти и задължения, посочени в параграф 1“.

(29а) Член 59, параграф 3, буква а) се заменя със следното:

„когато е констатирано, че са изпълнени условията за реструктуриране по членове 32, 32а и 33, преди да се предприемат действия по реструктуриране“;

(30) В член 59, параграфи 4 и 10 изразът „капиталови инструменти“ се заменя с изречение „капиталови инструменти или задължения, посочени в параграф 1“.

(31) В член 60 параграф 1 се добавя следната буква г):

„г) главницата на посочените в член 59, параграф 1 приемливи задължения се обезценява или се преобразува в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или и двете, до необходимата степен за постигане на посочените в член 31 цели на реструктурирането на групата за реструктуриране или до равнището на съответните приемливи задължения, в зависимост от това кое от двете е по-малко.“.

(32) В член 60 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато главницата на съответния капиталов инструмент или съответното приемливо задължение се обезценява:

а) намаляването на размера на главницата е постоянно, като се взимат предвид евентуалното обезценяване в съответствие с механизма за обезщетяване по член 46, параграф 3;

б) по отношение на размера на обезценяването не остава никакво задължение към притежателя на съответния капиталов инструмент и задължение, посочени в член 59, параграф 1, освен вече натрупано задължение и задължение за вреди, което може да възникне в резултат на обжалване на законосъобразността на упражняването на правомощията за обезценяване;

в) на притежателя на съответните капиталови инструменти и задължения, посочени в член 59, параграф 1, не се изплаща обезщетение, различно от предвиденото в параграф 3.“.

(33) В член 60, параграф 3 изразът „съответните капиталови инструменти“ се заменя с израза „съответните капиталови инструменти и задължения, посочени в член 59, параграф 1“.

(33a) В член 61, параграф 3 се вмъква нова алинея:

„Когато съответните капиталови инструменти или задължения, посочени в член 59, параграф 1, са признати с цел изпълнение на изискването по член 45ж на индивидуална основа, органът, отговорен за констатацията по член 59, параграф 3 от настоящата директива, е подходящият орган на държавата членка, в която институцията или субектът по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) са били лицензирани в съответствие с дял III от Директива 2013/36/ЕС.“

(33б) В член 62 параграф 1 се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че преди да направи констатацията по член 59, параграф 3, буква б), в), г) или д) по отношение на дъщерно предприятие, емитирало съответните капиталови инструменти или задължения, посочени в член 59, параграф 1, с цел изпълнение на изискването по член 45ж на индивидуална основа или съответните капиталови инструменти, които са признати за целите на изпълнението на изискванията за собствен капитал на индивидуална или консолидирана основа, подходящите органи спазват следните изисквания:

а) подходящият орган, който обмисля възможността да направи констатация по член 59, параграф 3, буква б), в), г) или д), след консултация с органа за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране, уведомява в рамките на 24 часа:

i) консолидиращия надзорник и, ако е различен, подходящия орган в държавата членка, в която се намира консолидиращият надзорник;

iii) органите за реструктуриране на други субекти в рамките на същата група за реструктуриране, които пряко или непряко са закупили задълженията, посочени в член 45ж, параграф 3, от субекта, към който се прилага член 45ж, параграф 1;

б) подходящият орган, който разглежда възможността да направи констатация по член 59, параграф 3, буква в), уведомява незабавно компетентните органи, отговорни за всяка институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), емитирали съответните капиталови инструменти, по отношение на които ще се упражнят правомощията за обезценяване или преобразуване, ако бъде направена такава констатация, и ако са различни – подходящите органи в държавите членки, в която се намират тези компетентни органи и консолидиращият надзорник.“

(33в) В член 62, параграф 4, първото изречение се заменя със следното:

„Когато е направено уведомление съгласно параграф 1, подходящият орган, след консултация с уведомлените органи, с изключение на органите, посочени в буква а), подточка iii) от настоящия параграф:“

(33г) В член 68 параграф 3 се заменя със следното:

При условие че продължава изпълнението на съществените договорни задължения, включително задълженията за плащане и изпълнение, както и за осигуряване на обезпечение, мерките за предотвратяване на кризи, спирането на изпълнението на задължението по член 33а или мерките за управление на кризи, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такива мерки, сами по себе си не позволяват на никого:

а) да упражни право на прекратяване, спиране, изменение, нетиране или прихващане, включително във връзка с договор, сключен от:

i) дъщерно предприятие, когато задълженията по него са гарантирани или обезпечени по друг начин от субект от групата;

ii) субект от групата, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение;

б) да получи владението, да упражнява контрол или налага изпълнение на обезпечение върху собственост на съответната институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или субект от група във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение;

в) да засегне договорни права на съответната институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или субект от групата във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение.

(33д) В член 68 параграф 5 се заменя със следното: „5. Спирането или ограничаването съгласно членове 33а, 69, 70 или 71 не съставлява неизпълнение на договорно задължение за целите на параграфи 1 и 3 от настоящия член и на член 71, параграф 1.

(33е) В член 69 параграф 4 се заменя със следното:

„Член 69

4. Спирането съгласно параграф 1 не се прилага за задължения за плащане и изпълнение, дължими на системи или оператори на системи, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, на централни контрагенти и на централни контрагенти от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и на централни банки.

(33ж) В член 69, параграф 5 се добавят следните алинеи:

Органите за реструктуриране преценяват внимателно дали е подходящо спирането на изпълнението да се приложи към отговарящи на условията депозити, и по-специално гарантираните депозити, държани от физически лица и микро-, малки и средни предприятия.

При упражняването на правомощието за спиране на изпълнението на задължения за плащане или изпълнение по отношение на отговарящите на условията депозити, органите за реструктуриране могат да решат, че вложителите получават достъп до подходяща дневна сума.

(35) В член 70 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Органите за реструктуриране не упражняват правомощието, посочено в параграф 1, по отношение на обезпечени интереси на системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, ЦК и ЦК от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и централни банки във връзка с активи, заложи от институцията в режим на реструктуриране или предоставени от тази институция под формата на маржин или обезпечение;“.

(36) В член 71 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Спирането по параграф 1 или 2 не се прилага по отношение на системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, ЦК и ЦК от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, или централни банки.“

(36a) Вмъква се следният член 71a:

„Член 71a

Договорно признаване на правомощия за спиране на реструктурирането

1. Държавите членки изискват от институциите и субектите по член 1, параграф 1, буква б), в), г) да включват договорна разпоредба във финансовите договори, уредени от правото на трета държава, по силата на която страните по такива финансови договори признават, че финансовият договор може да бъде предмет на упражняване на правомощия от страна на органите за реструктуриране за преустановяване или ограничаване на правата и задълженията по членове 33a, 69, 70 и 71 и да бъде обвързан от изискванията на член 68.

2. Държавите членки могат също да изискват от предприятията майки по параграф 1 да гарантират, че договорната разпоредба, посочена в параграф 1, се включва и във финансовите договори, сключвани от дъщерни дружества в трети държави, които са:

а) кредитни институции;

б) инвестиционни посредници (или които биха били инвестиционни посредници, ако имаха седалище в съответната държава членка); или

в) финансови институции.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат за всеки финансов договор, който отговаря на всяко едно от следните условия:

- а) с него се създава ново задължение или съществено се изменя съществуващо задължение след датата, на която държавата членка започва да прилага разпоредбите, приети за транспониране на настоящия член;
- б) в него се предвижда упражняване на едно или повече права на прекратяване или права на изпълнение на обезпечени интереси, като упражняването или изпълнението им може да бъде спряно или предотвратено или прилагането им може да не бъде взето под внимание съгласно изискванията на член 68 или съгласно упражняването на пълномощията по членове 33а, 69, 70 и 71, ако финансовият договор се уреждаше от законите на съответната държава членка; и
- в) той се урежда от правото на трета държава;

4. Параграф 1 не се прилага за финансовите договори, които са

- а) определени в член 2, параграф 1, буква д), точка 100;
- б) сключени със:
 - i) лице, което е определено от държава от ЕИП като „система“ по член 2, буква а) от Директива № 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа или оператор на такава система;
 - ii) борса, друга система за търговия, система за плащане, система за сетълмент или друга институция или инфраструктура на финансовия пазар, установена в трета държава извън рамките на i);
 - iii) централен контрагент;
 - iv) централна банка; или
 - v) централна администрация (включително всяка агенция или клон на подсектор „Централно управление“).

5. Когато институция или субект, посочен в параграф 1 или 2, не включи договорните разпоредби, както се изисква в съответствие с параграф 1 или 2, това не възпрепятства органа за реструктуриране да упражни правомощията за налагане на изискванията, посочени в параграф 1 или 2, спрямо този финансов договор.“

(37) В член 88 думите „член 45“ се заменят с думите „членове 45—45з“.

(38) В член 88, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„При спазване на разпоредбите на член 89 органите за реструктуриране на ниво група създават колегии за реструктуриране, които изпълняват задачите по членове 12, 13, 16, 18, 45 — 45з, 91 и 92 и осигуряват сътрудничеството и координацията с органите за реструктуриране на трети държави, когато е целесъобразно.“.

(39) Член 89 се заменя със следното:

„Член 89

Европейски колегии за реструктуриране

1. Когато институция от трета държава или предприятие майка от трета държава има дъщерни предприятия, установени в Съюза, или предприятия майки от Съюза, установени в две или повече държави членки, или два или повече клона от Съюза, които се считат за значими клонове от две или повече държави членки, органите за реструктуриране в държавите членки, в които са установени тези субекти в Съюза или в които се намират тези значими клонове, създават една-единствена европейска колегия за реструктуриране.

2. Европейската колегия за реструктуриране, посочена в параграф 1, изпълнява посочените в член 88 функции и задачи по отношение на субектите по параграф 1 и по отношение на клоновете, доколкото тези задачи се отнасят за тях.

Задачите на европейската колегия за реструктуриране, посочени в параграф 2, включват определянето на изискването по членове 45—45з.

При определянето на изискването по членове 45—45з членовете на европейската колегия за реструктуриране вземат предвид глобалната стратегия за реструктуриране, ако има такава, приета от органи от трети държави.

Когато в съответствие с глобалната стратегия за реструктуриране дъщерните предприятия, установени в Съюза, или предприятието майка от Съюза и неговите дъщерни институции не са субекти за реструктуриране и членовете на европейската колегия за реструктуриране са съгласни с тази стратегия, дъщерните предприятия, установени в Съюза, или, на консолидирана основа, предприятието майка от Съюза спазват изискването по член 45ж, параграф 1, като емитират инструменти, отговарящи на условията по член 45ж, параграф 3, букви а) и б), в полза на субекта за реструктуриране от трета държава, неговите дъщерни предприятия, установени в съответната трета държава, или други субекти при условията, предвидени в член член 45ж, параграф 3, буква а), подточка i) и в член 45ж, параграф 3, буква б), подточка ii). Когато само едно предприятие майка от Съюза притежава всички дъщерни предприятия от Съюза на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава, европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране на държавата членка, в която е установено предприятието майка от Съюза. В случаите, в които първа алинея не се прилага, европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране на предприятието майка от Съюза или дъщерното предприятие от Съюза с най-висока обща стойност на държаните балансови активи.

4. Държавите членки могат по взаимно съгласие на всички заинтересовани страни да не прилагат изискването за създаване на европейска колегия за реструктуриране, ако съществува друга група или колегия, която извършва същите функции и задачи, посочени в настоящия член, и спазва всички условия и процедури, установени в настоящия член и в член 90, включително уреждащите членството и участието в европейските колегии за реструктуриране. В този случай всички позовавания на европейските колегии за реструктуриране в настоящата директива се разбират като позовавания и на тези други групи или колегии.

5. Европейската колегия за реструктуриране функционира в съответствие с член 88, като спазва параграфи 3 и 4 от настоящия член.

Член 9

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до [18 месеца от датата на влизането в сила на настоящата директива]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.
Държавите членки прилагат тези мерки от датата на влизането им в сила в националното право, което е не по-късно от [18 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива].
Държавите членки прилагат член 45и, параграф 2 от 1 януари 2024 г. Когато в съответствие с член 45м, параграф 1 органът за реструктуриране определи краен срок за изпълнение, който е по-дълъг от 1 януари 2024 г., датата на прилагане на член 45м, параграф 2 съвпада с крайния срок за изпълнение.
2. Когато държавите членки приемат посочените в параграф 1 разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.
3. Държавите членки съобщават на Комисията и на ЕБО текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 10

Влизане в сила

[Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в
Официален вестник на Европейския съюз.]

Член 11

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент

За Съвета

Председател

Председател
